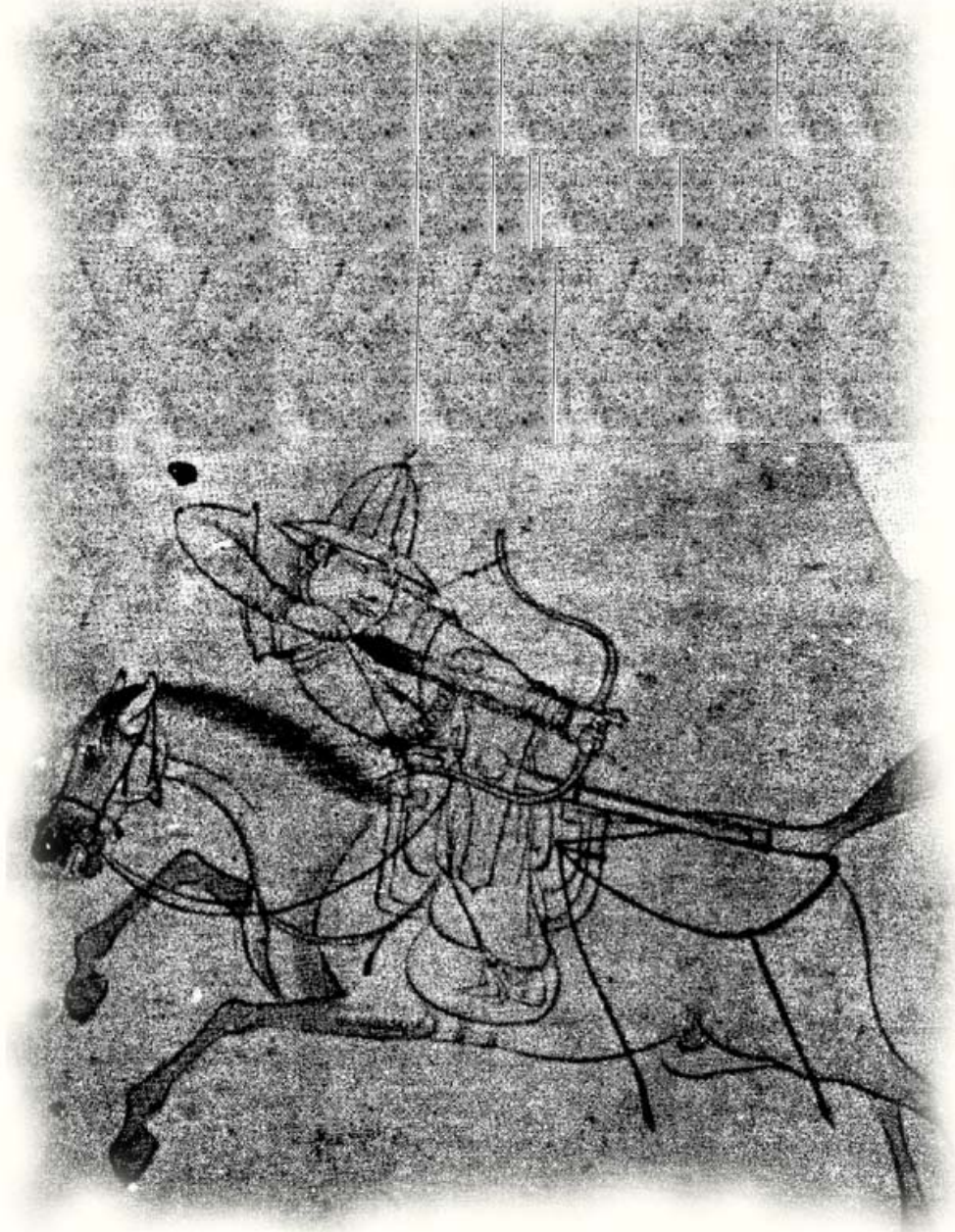

BOZAKURT

TÜRKÇÜ DERGİ

Aralık 2004
12.Sayı

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

www.turan.tc

Adalar Denizinden Altayların daha
ötesine kadar bütün Türk gençliğine....

Yer bulmasın gönlünde ne ihtiras, ne haset.
Sen bütün varlığına yurdumuzun malısın.
Sen bir insan değilsin; ne kemiksin, ne de et;
Tunçtan bir heykel gibi ebedi kalmalısın.

Izdırap çek, inleme... Ses çıkarmadan aşın.
Bir damlacık aksa da, bir aczdır göz yaşın;
Yarı yolda ölse de en yürekte yoldaşın
Tek başına dileğe doğru at salmalısın.

Ezilmekten çekinme... Gerilmekten sakın!
İradenle olmalı bütün uzaklar yakın,
Dolu dizgin yaparken ülküne doğru akın
Ateşe atılmalı, denize dalmalısın.

Ölümlerden sakınma, meyus olmaktan utan!
Bir kere düşün nedir seni dünyada tutan?
Mefkuresinden başka her varlığı unutan
Kahramanlar gibi sen, ebedi kalmalısın...

Sen ne elde ve dilde gezen billur bir sağrak,
Ne de sıksa bir göğüse takılan bir çiçeksın;
Senin de bu dünyada nasibin var: Savaşmak!..
Kayalarla güreşip dağlarda öleceksin.

Yoldaşlık ederekte gökte güneşle, ayla
Aşarsın tepe, ırmak; yürürsün ova, yayla...
Hayata ne biçimde geldinse bir borayla
Daha sert bir kasırğa içinde biteceksin.

Kızıl Elma uğruna kılıç çekince kından
Bahtiyarlık denen şey artık geçmez yakından;
Mesut olup gülmeyi sök, çıkar hatırdan.
Belki öldükten sonra bir parça güleceksin.

Yüz paralık kurşunla gider "Hayat" dediğin;
"Tanrı Yolu" uzaktır; erken kalk, sıkı giyin.
Yazık, bütün ömrünce o kadar özlediğin
Güzel Kızıl Elma'na varmadan öleceksin.

Belki bir gün çöllerde kaybedersin eşini,
Belki bir gün ağlarsın kaçtı diye karına.
Işıksız kulübende boranın esişini
Dinleyerek çıkarırsın bir ümitsiz yarına.

Gün olur ki mertliğin uğrar kahpe bir hınca;
Namert bir el arkandan seni vurur kadınca;
Bir gün sabrın tükenir... Silahını kapınca
Haykırarak çıkarırsın yurdunun dağlarına...

Hayatın kamçısıyla sızar derinden kanlar,
Senin büyük derdinden başkaları ne anlar?
Vicdanını Paris'e, Moskova'ya satanlar,
Küfür diye bakarlar senin dualarına.

Hey arkadaşı! Bu yolda ben de coşkun bir selim,
Beraberiz seninle, işte elinde elim.
Seninle bu hayatın gel beraber gülelim
Ölümüne, gamına, tipisine, karına...

Atandan kalmış olan kılıcı iyi bile,
Onu bütün gücünle vuracaksın çağında.
Savaş...Bunun tadını ey Türk sen bulamazsın,
Ne sevgili yanında, ne baba ocağında.

Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alnı kara;
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara...
Kazanmanın sırrını bilmiyorsan git, ara
"Çanakkale" ufkunda, "Sakarya" toprağında.

Siyasette muhabbet... Hepsi yalan palavra...
Doğru sözü "Kül Tegin" kitabesinde ara...
Lenin'den bahsederse karşında bir maskara
Bir tebessüm belirsin sadece dudağında.

Yatağında ölmeyi hatırdan sök, çıkar!
Döşegin kara toprak, yorganındır belki kar...
Sen gurbette kalırsan, ben ölürsem ne çıkar?
Ruhlarımız buluşur elbet Tanrıdağı'nda...

Mukadderat isterse seni yoldan çevirsin,
Sen hele bu yollarda yıpranarak aşın da,
Varsın bütün ömrünce bir an nasip olmasın
Yorgunluğunu gidermek serin bir su başında.

Bir gülüşten ne çıkar, ne çıkar ağlamaktan?
Kullar kancıklık eder, bela bulursun Hak'tan.
Gün olur ki bir yudum su ararsın bataktan,
Gün olur ki bir tutam tuz bulunmaz aşında.

Bir çığ gibi yürürsün bir lahza durmaksızın,
Bir ilahi kaynaktan geliyor çünkü hızın.
Duygular ölmüştür... Tapınılan bir kızın
Bir füsün bulamazsın gözlerinde, kaşında.

Iztırabı kanına kat da göz kırpmadan iç!
Varsın gülsün ardından, ne çıkar, bir iki piç...
Bu varlık dünyasında yalnız senin hiç mi hiç
Bir şeyin olmayacak... Hatta mezar taşın da...

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi
ARALIK 2004

Sahibi

Ozan RUHSATIOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
İlhan KURTKAN
Ahmet HACOĞLU
Atilla İDİL
MURAT TÜRKMENATA

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Türk Çerisi

4 TÜRK İRKİ = TÜRK MİLLETİ

H.Nihal ATSIZ

7 TÜRK'ÜN CEHENNEMLE İMTİHANI

İsa Akif YÜMNÜ

10 NURCULUK ile TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ BAĞDAŞIR MI?

Ozan RUHSATIOĞLU

14 AMERİKA NEREDE YANILDI ?

Oğuz KARAHAN

18 NE YAPMALI ? ATILLA İDİL

19 TÜRKÇÜLÜK ve KÜRTÇÜLÜK

Nejdet SANÇAR

21 TRT SATILIR MI ?

Önder TURANCIOL

22 KIRIM'DAN YÜKSELEN BİRLİK ÇAĞRISI : GASPIRALI

Emre KOŞAK

24 DİLDE BÜTÖVLEŞME

Metanet AZİZGİZİ
ALİYEVA

27 BİR BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ : JELTOKSAN (ARALIK) OLAYI

Fazılbec MUSTANOV

31 TÜRK YİĞİTLERİ

www.turkyigitleri.com

36 BOZKURT EKİBİ KIRIM BİLDİRİSİ

TÜRK İRKİ = TÜRK MİLLETİ

■ H.NİHAL ATSIZ

Şimdiye kadar millet'in umumî bir tarifi yapılmamıştır. İctimaiyat alimleri bu hususta bir şeyler gevelemişlerse de "ıctimaiyat"ın ilim olduğunu iddia etmelerine rağmen ilmî bir millet tarifi yapamamışlardır. Bunun sebebi her milletin başka türlü olması ve bundan dolayı başka bir tarife muhtaç bulunmasıdır.

Almanlar milliyette ırkı temel sayıyorlarsa bunun sebebi bir Cermen ırkının var olması ve Alman milletinin kuruluşunda esas rolün Cermen ırkında bulunmasıdır. Fransızlar milliyetlerini inkar ediyorlarsa bu, onların başlangıcı bir tek ırka dayanmadığı içindir.

Bugün ya millet kelimesinin her millet için ayrı bir mana ifade ettiğini kabule yahut da millet dediğimiz birçok cemiyetlerin millet olmadığını söylemeğe mecburuz.

Millet için ırkı esas kabul edersek Fransızlarla Amerikalılar, dil ve kültürü kabul edersek Belçikalılarla İsviçreli ve hatta Çinliler, vatani kabul edersek Yahudiler bir millet değildir. O halde millet nedir? Burada önce şunu kabul etmeliyiz: Bizce yalnız Türk milleti vardır. Bunun için de yalnız onun tarifini yapmak lazımdır. Başkaları bu tarifi çerçevesine sığsa da sığmasa da ehemmiyeti yoktur. Türkler için milliyet her şeyden önce bir kan meselesidir. Yani Türküm diyecek olan adam Türk neslinden olmalıdır. Türk nesli de tarihten malûm ve meşhur olan Türklerdir. Sibiryanın buzlu bir bucağında yaşayan bir Saka veya Litvanya'da yaşayan bir Kıpçak Türk'tür. Sakanın dili bize pek aykırı gelebilir. Litvanyalı Kıpçak çoktandır öz dilini unutup Litvan diliyle konuşmuş olabilir. Fakat onlar kanca Türk oldukları için Türk'türler. Bunun için biz onlara bir yakınlık duyarız. Fakat yabancı kan taşıyan bir insan Türkçe'den başka dil bilmeseyse bile, o Türk değildir. Bunu şöyle bir misalle izah edebiliriz: Memleketimizde epeyce zenci vardır. Bunların hepsi Türkçe konuşur. Bazılarının dili tam bir İstanbul şivesidir. Başka dil bilmezler. Kanun bakımından da Türk sayılırlar. Fakat onlar Türk müdür? Bir Türk köylüsü onun Türk olduğuna kat'iyen inandırılmaz. Hakikatte de onun Türk olduğunu iddia etmek gülünçtür.

Zaten memlekette herkes bunlara Arap der, geçer. Türk kanına yabancılığı bakımından bir İngiliz, bir Yahudi, bir Çerkes, bir Arnavut, bir Kürt veya bir Lâzdan farkı olmayan zencilerin, sırf tabiat ona kara damga vurdu diye Türk olmadığı ittifakla kabul olunuyor da, dış şekilleri Türk'e benzeyen başka yabancılar neden Türküm diyince Türk sayılıyor? Madem ki zencinin Türklüğünü kimse kabul etmiyor, o halde şekli Türk'e benzeyen yabancı da Türk değildir. Mesele yalnız dış şekil meselesi olsaydı zenciye Türk saymayıp ötekini saymak belki doğru olurdu. Fakat mesele bir iç meselesidir. Zenci, Türk'e olan sadakatinde ötekilerden, muhakkak ki, daha samimidir. Fakat mesele bir iç meselesi olduğu için Türk'e şeklen benzeyenlerden daha çok sakınmak lazımdır. Malum ya: **yılanın bile en tehlikelisi bulunduğu yerle aynı renkte olanıdır.**

Türk'e düşman olanlar ve bunu açıkça söyleyenler Türkler için o kadar tehlikeli değildir. Asıl büyük tehlike Türkümsü olan yabancılardır. Bunlar iyi Türkçe konuştukları ve çok defa Türkçe'den başka dil bilmedikleri için Türk'ten ayırt edilemezler. Fakat kanlarının başka olduğunu ya bilir, ya da sezerler. Onun için bunlara Türkümsü diyorum. Bunlar dalkavuktur, yalancısıdır. Yüze gülerler. Türklüğe zararlı fikirler bunlar arasında revaçtadır. Türk olmadıkları için ufak bir şahsi menfaat uğrunda Türk'e içten içe kötülük eden fikirlere ve teşkilatlara bağlanmaktan çekinmezler. Türkümsülerin, icabında Türk'e nasıl fenalık ettikleri hakkında yüzlerce misal söyleyebiliriz. Bunu tarihi delillerle de ispat etmek kolaydır: Balkan Savaşında Sırlara yenilmemizin sebebi Arnavutların ihaneti değil miydi? Selanik'teki 40 bin kişilik ordumuz neden mukavemet etmeden Yunanlılara teslim oldu? Çünkü o ordunun kumandanı olan Tahsin Paşa Arnavuttu. Halbuki Edirne'deki 12 bin kişilik ordumuz aylarca ve yüzümüzü ağartan bir kahramanlıkla dayandı. Çünkü Edirne Kumandanı Şükrü Paşa Türk'tü.

Abdullah Cevdet bu milletin iki sağlam dayanağı olan milliyet ve din mefhumlarını yıkmaya neden çalıştı? Çünkü o bir Kürt milliyetperveriydi. Türklüğü kürtlükle yıkmamanın imkansız olduğunu anladığı için hars ve ilim yoluyla yıkmaya çalışıyordu.

Rıza Tevfik memlekete niçin ihanet etti? Çünkü babası Arnavut anası Çerkes olan bir melezdî. Ali Kemal neden düşman için çalıştı? Çünkü dedesi ermeni dönmesiydi. Kurtuluş Savaşında ufak bir menfaat meselesi yüzünden çeteci Etem niçin Yunanlılarla birleşti? Çünkü Çerkeşti. Ahmet Cevat neden mütareke yıllarında Türkçülüğün aleyhinde olduğu gazetelerde yazdı? Çünkü Giritli idi...

Buna dair misalleri biz daha yakın tarihten de alabiliriz. Kazım Kara Bekir Paşa'nın yetiştirdiği çocuklar arasında aslı ermeni olan birinin yüksek tahsilini bitirdikten sonra ihanet ettiğini hepimiz işittik. Üniversitedeki Yahudi dönmesi profesörlere "biz de Türk değiliz sizin gibi Yahudiyiz" dedikleri de bir emrivakidir. Gazi'ye suikast hazırlayan Ziya Hurşit lazdı. Gazi'ye bilfiil ateş etmek için de koca İzmir'de bula bula bir lazla bir gürcü bulmuşlardı.

Bütün bunları gördükten ve daha ufak nice misallerine şahit olduktan sonra insanın Türkümsülere inanması için ancak aptal olması lazımdır. Filvaki bu Türkümsüler her yerde mübalağa ile Türklük için bağırırlar. Fakat bu, bugün Türklüğün kuvvetli oluşundandır. Yarın ilk kara günümüzde onlar yine bize ihanet edeceklerdir.

Onlara bunu yaptıran damarlarındaki kanın bozukluğudur.

Binaenaleyh ihanetlerini tabii görmek lazımdır.

Birinci dil kurultayında Türklük lehinde palavra atanlar hemen hemen ekseriyetle Türkümsülerdir. Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti diye bağırırken şivelerinden Arap veya Arnavut olduğu anlaşılan bu gösteriş kahramanları yanında hakiki Türkler daima sessiz kaldılar. Onun için bizce anlaşılmıştır ki Türk olmak için kanı Türk olmaktan başka çıkar yol yoktur ve olamaz da...

Yukarıda birçok Türklüğe ihanet misalleri saydık. "Sanki hakiki Türklerden ihanet eden yok mudur?" diye bir itiraz suali sorulabilir. Fakat bu pek zayıf bir itiraz olur. Çünkü her milletin içinde sütübozuklar bulunmakla beraber Türkiye'de Türk ve Türkümsülerin sayı nispetiyle ihanet edenlerin nispeti mukayese olunursa bu nispetin daima Türkler lehinde pek büyük bir fark göstereceği meydana çıkar.

Türkümsüler birkaç göbek ileriki babalarının Türk'ten başka bir şey olduğunu bilmeyip kendilerini öz Türk sansalar da yine Türk değillerdir. Çünkü Türklük yalnız manevi-ahlaki değil, aynı zamanda maddi (yani fizik, fizyolojik, fizyonomik ve antropolojik) bir şeydir.

Türk olmak için Türk ırkının maddi ve manevi hasletlerini tevarüs etmek icap eder. Binlerce yıllık tarihi hayatların milletlere verdiği bir terbiye vardır ki o öyle birkaç yılda ve hatta asırda elde edilemez.

Asırlardan beri kılıç sallamış ve ömrünü er meydanında geçirmiş Türk milletinin bir çocuğu ile asırlardan beri sahtekarlık ve dolandırıcılıkla yaşamış Yahudi milletinin bir çocuğu nasıl müsavi olabilir?

Aynı günde doğan bir Türk çocuğu ile bir Yahudi çocuğunu aynı terbiye müessesine alıp ikisine de yalnız esperanto dili öğretseler ve aynı şartlar altında aynı terbiyeyi verseler bile muhakkak ki Türk çocuğu yine yiğit, Yahudi yine korkak olacaktır. Türk çocuğu yine doğru, Yahudi yine sahtekâr yetişecektir.

Türk ordusunda en seçme ve kahraman unsur daima Kastamonu, Çankırı, Taşköprü, Tosya ve havalisinde yetişen neferlerdir. Niçin? Çünkü buradaki Türkler Orta Asya'dan nasıl geldilerse öyle kalmışlar, hiç karışmamışlardır. Savaş meydanlarında yüzde hesabıyla en çok şehit düşenler de bunlardır. Halbuki Kastamonu ve civarı köylüsü ne gösterişsiz mahluktur.

Demek ki Türk vatanı için kendisini harcayan hep Türkler olduğu gibi en sakınmadan harcıyanlar da en karışmamış Türkler oluyor.

Türklükte dil meselesi kandan sonra gelir. Şüphesiz ki her Türk'ün dili Türkçe olmalıdır ve olacaktır. Fakat yabancı çokluklar arasında kalarak dilini kaybeden, lâkin Türk olduğunu unutmıyan bazı su katılmamış Türkler vardır ki yabancı dillerine bakarak bunları Türklükten çıkarmak doğru olmaz. Türkiye'nin doğu ve cenup sınırlarında Kürtçe veya Arapça ve Lehstanda Lehçe konuştuğu halde Türk olduğunu söyleyen ve tarihi menşelerince Türk soyundan gelen, antropoloji bakımından da mükemmel Türk olan insanlar hiç şüphesiz Türk'türler.

Bazılarının söylediği gibi milliyet yalnız anlaşma vasıtası olan dil'in birliği ile izah edilseydi bir İstanbul Yahudisinin bize bir Kırgızdan daha yakın olması lazım gelirdi. Halbuki bütün kanunlara, siyasi ve içtimai hadiseler, propagandalara rağmen biz Kırgızı kardeş, Yahudiyi de köpek çifit olarak tanıyoruz. Çünkü Kırgızın damarındaki kanın kendi damarımızdaki kan olduğunu, Yahudinin ise bize düşmanlıkla yuğurulduğunu biliyor, seziyoruz.

Türk milliyetindeki dilek birliği üçüncü derecede değerli bir meseledir. Bazı zamanlarda bazı Türk zümrelerinde dilek aykırılığı olması onların bir tek millet olmalarına engel değildir. Bu dilek ayrılığı, çok defa, türlü Türk zümrelerinin başında bulunan başbuğların zorla yarattıkları yapmacık ve geçici bir nesnedir. Bugün türlü Türk zümreleri arasında dilek ayrılığı olsa bile, Türkler ya bunun güçsüzlük doğurduğunu görerek dileklerini birleştirecekler, yahut da içlerinden en kuvvetli zümre ötekilerini de zorla kendine bağlayarak Türkleri tek dileğe doğru yürütecektir. Türk tarihinde bu daima böyle olagelmıştır. Nitekim Gazinin kudretli şahsiyeti Türk milletine bir dilek birliği kurmamış olsaydı muhakkak ki Türkiye'de türlü türlü zümreler bulunacaktı.

Türk milliyetinde menfaat birliği meselesi ise ağza bile alınmaz. "Aynı çanaktan yalayanların bir millet olduğu" hakkındaki düşünceleri reddettikten sonra menfaat birliği solda sıfır kalır. Bir Kazakla bir Konyalının menfaatlerinde ne birlik vardır? Halbuki bunlar bir milletin çocuklarıdır. Bir Erzurumlu ile bir İzmirlinin menfaatleri arasında da bir iştirak yoktur. Her ne kadar bazı marksistler Kurtuluş Savaşını iktisadi bir hareket olarak izah etmek gibi Yahudice düşünüyorlarsa da Erzurumlu askerinin İzmir için ölmesi kendi istihsal maddeleri ihraç iskelesi olan İzmir'i kaybetmek kaygısı dolayısıyla değildir. Bu tamamı ile duyguya ait bir meseledir; bir kan meselesidir. Bundan başka, madem ki bütün Türkler birleşecektir, şu halde onların arasında uzak veya yakın bir menfaat birliği de kurulacak demektir. Zaten Türkler arasında bir de menfaat birliği vardı ki o da hepsinin aynı düşmanlar tarafından aynı tehlikelere maruz kalmış olmasıdır. Türk milletinin münevverleri sezmesene bile hakikat şudur ki Türklere birleşerek birbirlerine dayanamazlarsa mutlaka yok olacaklardır.

Çünkü kırk milyonluk Türk milleti küçük küçük parçalara bölünmüş ve her parça büyük, iştahlı, ileri teknikli ve yüksek harslı düşmanlar tarafından çevrilmiştir.

Şimdi, şu neticeye varıyoruz demektir:

Türk olmak için önce kanı Türk olmak lazımdır.
Ondan sonra dili Türk olmak lazımdır.
Ondan sonra dileği Türk olmak lazımdır.

Kanı Türk olan fertlerden bir Türk milleti bugünkü melez topluluktan, şüphe yok ki, kat kat kuvvetlidir. Bu, kanı Türk olan fertlerin dilleri de Türk olursa (başka bir ihtimale göre hepsi aynı ağızla konuşan Türkler olursa) o millet daha güçlü bir millet olur. Üstelik bir de bu milletin fertleri dilek birliğiyle birbirlerine bağlıysa, bu ülkücü (=mefkûrevi) bir millet demektir. Sayıca azlık bile olsa dünyanın en güçlü milletidir.

Orkun Dergisi,
16 Temmuz 1934,
9. Sayı

BAHTİYARLIK

Bahtiyarlık ne zafer kırsağına binmektir;
Ne yaşarken dünya uçmağına inmektir.
Şekli olmaz, rengi yok, belirsizdir ve tektir.
Bahtiyarlık: Ömründe bir kere sevinmektir.

Bir karanlık geceye akıyorken bu varlık
Bulunur mu dünyada ebedi bahtiyarlık?
Mükafatın, yapsan da en büyük bir yararlık
Nihayet zafer adlı bir kırsağına binmektir.

Dört hecelik söz olan "bahtiyarlık"... O bir sır...
Bilmeyecek insanlık bunu daha bin asır.
Bilgi, bolluk, din, para... Hepsi boş, hepsi kısır...
En fazlası bir dünya uçmağına inmektir.

Her şeyin bir şekli var, her derdin bir ilacı...
Türlü türlü yemişler verir dünya ağacı.
Zafer çetin, ilim güç, bozgun kötü, aşk acı.
Halbuki bahtiyarlık: Belirsizdir ve tektir.

Bahtiyarlık: Boraca yüce dağları aşmak
Varılmadan ölünen uzak yerlere koşmak,
Tanrı'nın sofrasında mest olarak konuşmak
Ve ömründe bir kere, bir kere sevinmektir...

TÜRK'ÜN CEHENNEMLE İMTİHANI

BOZKURT Dergisi'nin yazarlarından, kıymetli Türkçü, İsa Akif YÜMNÜ Beğ 27 Kasım 2004 tarihinde dünya evine girmiştir.

Kendisine ve evdeşi hanımefendiye birlikte mutlu bir ömür dileriz.

Okuyucularımızın affına sığınarak İsa Akif Yümnü Beğ'in daha önce yayımlanan yayımlanan makalesini sunuyoruz.

■ İSA AKİF YÜMNÜ

Evrinde insanlık tarihinin başından beri hiç değişmemiş ve -insan türü bu özü ile idame ettikçe-değişmeyecek gibi görünen temel yaklaşım ve uygulama savaşımları olmuştur.

Toplumlar kimi zaman kanlı yayılmacıların, kimi zaman da azgın sömürgecilerin bitmek bilmeyen isteklerine karşı kendilerini top yekûn bir savaşın içerisinde bulmuşlardır. İnsan türü bu özü ile idame ettikçe tarih kitapları arasından insan kanı sızmaya devam edecektir. Bu keskin bir öngörü değildir. Bu tahmini geçmişimizde saklı olan kaderimizin ta kendisidir.

Teslim etmemiz gereken bir nokta var ki, Türk boyları tarihin hiçbir devrinde toplumlara din ya da kendi anladıkları şekilde bir yaşam tarzı dayatmamışlardır. Bilâkis bozkırdan -kendilerine yaşayakalma alanı bulmak için teşkilatlanıp-gelen Türk kabileleri şehirlilerden pek çok alanda etkilendikleri gibi, üst düzey ruhi zindelikleri ile toplumları büyülemiş, askeri ve sosyal alanda Türk yaklaşımı pek çok farklı idari yapıya duhûl etmiştir. Yapıcı ve yıkıcı yönleri tartışılır olmakla birlikte Hunlar Romalılar'dan, Göktürkler Çinliler'den, Selçuklular İranlılardan, Osmanlı Devleti'de günümüzün kanlı muasırlarından etkilenmişlerdir. Bu bağlamda Türk varlığının etkileyip etkilendiği coğrafyanın fiziki yayılma alanı yaklaşık 150 milyon kilometrekaredir. Savunduğumuz Türk milliyetçiliğini bu vasfı ile diğerlerinden ayıran ana farklılık Türk milliyetçiliğinde Türk öznesini tarih önünde aklamak için harcanması gereken özel bir çaba yoktur. Kaldı ki insanın yaradılışında var olan aynı düzeydeki bin iyiye karşı bir kötüyü yok sayamama acizliği ve zaafı Türk kimliğini dünya milletlerinin bilinçaltına hep kendilerince kötü anlamlarıyla kazımıştır. Hakim olana duyulan kinin sebebi iyi ya da kötü hükmetmesi değil sadece hükmetmesidir.

Bu bakış açısını değiştirecek olan bizler miyiz? Tabii ki hayır. Türk halkı tam anlamı ile dönüşmeden hiçbir şekilde bürünmemelidir.

Yıllardır yapılan hata, hastalık teşhis edilmeden yazılan bin türlü reçetenin önerdiği çarpık tedavilerle bizden istedikleri şekle girmeye çabalamaktır. Toplumlar kendi değer yargılarını kendi ayaklarının üzerinde durarak yaşam tarzı haline getirebildikleri müddetçe saygı değerdirler. Günümüz dünyasında bu yolun açarı düşüncede, sanatta ve pozitif bilimlerde ilerlemektir. Fakat bunlardan önce toplumsal dönüşüm tamamlanmalı Türk halkı millet olabilmelidir.

Bahsettiğimiz dönüşümün eksiksiz bir şekilde tamamlanmasının yegâne yolu Türkçülük fikrinin kurumsallaşabildiği her alanda boy göstermesidir. Emperyalizmin ve yeni dünya düzeninin toplumlardan beklediği, bunun içinse öncelikle devletlerden istediği onlarca çarpıklıktan bahsetmek mümkündür. Fakat istemedikleri şey tekdir. Ulus devlet...Ulus devlet günümüz emperyalizminin baş belasıdır. Emperyalizmin yeni dünya düzenindeki en ölümcül vurucu gücü olan kapitalizmin temel anti-tezi bilimsel sosyalizm bile serbest piyasa ekonomisi içerisinde fikren erimiş neredeyse fikri varlığını, eroin, silah kaçakçılığı, kumar ve fuhuş sektörlerinde dünyada başa gürleşen Küba'nın muzafferî Fidel'in ömürlü kıfayetine bağlamış durumdadır.

Ulus olarak kalmak isteyenler bir şekilde kendi başlarının çaresine bakacaklardır. Dünya üzerinde var oluş mücadelesi verecek olan toplumların, günümüz dünyasındaki pamuk ipliğine bağlı bağımsızlık kavramını koruyabilmeleri sadece ve sadece ulus olmalarına bağlıdır. Ulus olabilmek içinse her açıdan dosdoğru olmak zorundayız. Doğru yerde, doğru zamanda doğru tepkileri verme noktasında yapılacak bir hata bile çok pahalıya mal olabilirken, biz doğru yere yıllardır hiç gitmedik, saatimiz yok, ve ölü toprağının altındayız. Aydınlanmalıyız...

Aydınlanma aydınlardan başlar. Aydın topluma yakın oldukça anlamı olan seçkindir. Çevresinde gelişenleri farklı yorumlayıp, her sosyal süreçte fikirleri ve tecrübeye dayalı sezgileri ile müdahil

olabilen kişi genel aydın tarifine uymaktadır. Toplumlarda zamana ve şartlara göre farklılık gösterecek iki farklı sosyal süreç vardır. Bunlardan bir tanesi değişim bir diğeri de bahsettiğimiz dönüşümdür. Değişim her çözümlenme de rastlanılabilecek sıradan bir olgu iken, dönüşüm birikimli ilerleyen bilginin neredeyse canhıraş şekilde dışa vurulmasıdır. Her toplumsal dönüşüm bir devrimin habercisidir ve unutulmamalı ki "devrimler realistlerin değil romantiklerin işidir"...

Ulus olmanın gerekliliğine, özündeki hakikatle, atalarına minnetle ve soyuna saygıyla inanmış, inançlarını çatışmayan gerçekleri ile uzlaştırabilmiş aydın kişi yapısının savaşması gereken düşünce yapısı o kadar çok ki...Toplumun uyanık olması için, bahsettiğimiz tarifteki aydının neredeyse paranoyak derecesinde uyanık olması gerekmektedir. Çünkü aydın kesimi, şuuru açık kitleler için bir tür erken uyarı sistemidir. Okuması olanların zihinsel donanımı aydınlardır. Çevremizde gelişen olguların tamamını farklı olasılıklar dahilinde değerlendirebiliyorsak bu durumda ancak temkinliyizdir. Çevremizde ne olduğunu bilmiyorsak üzerimize yana döne gelen bir cehennem var demektir. Alevlerin en harlısı ile karşılaşmaya hazır olmalıyız.

Varsayımdan gerçeğe döndüğümüzde, önce ulusumuz sonra kan ve irfanla kurduğumuz ulus devletimiz yumruk yemekten kaşı gözü dağılmış zayıf bir boksörü andırmakta...Bu birinci öncelikli gerçeğimiz.

Bir devletin kendi nezdinde temsil ettiği sivil toplumunun **haklarını** korumak için geliştirmesi gereken kısa vadeli uygulamalar bütünlüğüne politika denir. Politikalar çevrelerinde değişen her olguya karşı esnekleşebilmektedir. Bununla birlikte bir devletin kendi nezdinde temsil ettiği sivil toplumun **bekasını** korumak için geliştirmesi gereken uzun vadeli uygulamalar bütünlüğüne de siyaset denir. Siyaset ileriye dönük bir süreç analizi iken, politika ise şimdide ya da geriye dönük bir sonuç tepkimesidir.

Bildiğiniz gibi ülkeler birbirlerinden fiziki sınırlarla ayrılırlar. Ülkelerde yaşayan insanlar birbirlerinden kültürel sınırlarla ayrılırlar.

Kültürel ayrılık, millet öznesini dünya sosyolojisinde karakterize eden temel farklılaşmadır. Fiziki ve kültürel sınırlar toplumlar tarafından sosyal ve olağan bir benimseyememe güdüsüyle önemsendikçe, dünya halklarının kuramda ya da uygulamada, uzun vadede ya da kısa vadede birbirlerini kardeş olarak görmeleri mümkün değildir. Kültürel sınırlar içerisinde yer alan her olgu, toplum ferdinin dahili mahremiyet bölgesindeki bir değerle özdeşleşmiştir. Bu yüzden bireyler toplum değerleri söz konusu olduğunda korumacıdırlar.

Bu bağlamda toplumlar birbirleri ile barışmaya değil, savaşmaya daha yakın ve yatkındırlar. Yeni dünya düzeninde pek çok olguda görünen tanımsal değişiklikler savaş tanımlamasını da değiştirmiştir. Muharebe 2.Dünya Savaşı'nı müteakip İMF ve Dünya Bankası'nın kurulması ile meydana önce soğuk savaş, sonra istihbari savaş, sonra da psikolojik savaş çıkmıştır.

Yeni dünya düzeninin tasarlayıcıları aynı zamanda dünya üzerindeki bütün eşitsizlikleri yaratanlardır. Güçlü olmak için stratejik açıdan önemli gördükleri coğrafyaları farklı yollardan vuran, **hafizasızlaştıran**, zayıf bırakan baskıcı dünya cuntasının bir tarafında yer aldığı bu eşitsizliğin diğer tarafında uluslar ve ulus devletler yer alıyor.

İşte eşitsizliğin dünyayı vurduğu farklı yollar...
Bilişim, medya, akaryakıt, savunma, finans...
Ben bu beşliye pentagon diyorum...

Amerikan ve Avrupa orduları 2. Dünya Savaşı'nda Almanlardan çok şey öğrendiler. Başlıcaları ,savaş stratejisi açısından hafif mekanize tümenlerin hareket kabiliyeti ve lojistik sağlama açısından ne kadar önemli olduğu ve de Blitzkrieg (Yıldırım Savaşı) isimli bir vurgun taktiği. Yıldırım Savaşı Alman ordularının ilk defa Polonya'da denedikleri bir uygulama. Büyük bir hava gücü ile belirlenmiş stratejik hedeflere bomba yağdırılırken, bu şiddetli hava saldırısı yüzünden bir diğerinden bağlantısı kopmuş düşman tümenlerine hafif mekanize tümenlerle ölümcül vuruşun yapılması.... 1980-1990 yılları arasındaki süreç Türkiye'nin çağdaş anlamda liberalize edilme sürecini vasadık.

Bu süreç içerisinde alışık olmadığımız çok değerli yabancı paraları, daha çok televizyon kanalını, bilmediğimiz bir şey olan özelleştirmeyi, evimize giren bilgisayarları, sürekli artan fiyatları enflasyonu tanıdık. Kendi sistemleri olan liberalizasyon sürecinin tam anlamı ile örgütsel yapıya yerleşmesinde sakınca gören tasarılayıcılar. 1990-2000 yılları arasında liberalizasyon sürecinin anti tezini ürettiler. Radikal İslam ya da irtica çağdaş düzenin her değer yargısını şeytani olarak niteledi. Alışık olmadığımız şekilde toplulukları meydanlarda ellerinde yeşil bayraklarla kafalarında yeşil bantlarla gördük. Acz mendileri, mankenleri hidayete erdirmeye ile görevlendirilmiş müritleri, Nurcuları daha bir yakından tanıdık. 1000 yıl devam edeceği söylenen 28 Şubat'ın ardından, sistematik sentezini üretti ve sentez 2 Ağustos 2002^[1] ile Türkiye'nin 3 Kasım 2002 ile Ortadoğu'nun kaderini belirledi. Çağdaş dünyaya entegre olmuş Avrupa ve Amerika güdümündeki ılımlı İslami anlayışın getirisinde oluşan popüler bir trend... Neticede satır aralarına bakamayan, değerlendiremeyen dünyadan ve kendi milletinden bağlantısı kopmuş bir toplum..Bu yıldırım savaşı bir paragrafta sığdı mı ne dersiniz?

Bu yazımı bütün Türklere değil, algı açıklığını ortalama bir Türk'ün üzerinde hissedenlere ithaf ediyorum. Henüz algılayıp değerlendirebilen kesimin aydınlanması toplumsal aydınlanma için önemli bir adımdır.

İsrail-kürt enstitüleri günde çift vardiyadan çalışırken, birilerine sözde vaat edilmiş toprakların aslında hak etmiş sahibi olan bizler, önce insanlık onurumuz için sonra şerefli atalarımızın kemikleri ve kanları için en büyük imtihana hazır olmalıyız. Her türlü sosyal gediği ve yarayı milli değerler ekseninde onarmak bizim görevimizdir. Meydanı bilmeyenlere meydanı göstermek için, meydanı bilenlere meydanı tanımlamak için bir kuvvacı sorumluluğunda düşünmek, söylemek, yazmak, yeri geldikte vuruşmak gerek. Yıpratılsak da, gururumuz kırılrsa da unutmamalım ki bizler halâ Tanrı'nın Türkleriyiz.

YAŞASIN TÜRK KIBRIS
YAŞASIN RAUF DENKTAŞ....

[1] 2 Ağustos 2002 tarihinde kürtçe eğitim ve yayınla ilgili kanuni engeller kaldırılmıştır. Milli devletin ana ölçütü olan milli dil kavramı belirsiz bir tarihe kadar rafa kaldırılmıştır.

ÇAĞRI

Bre koç yiğitler bre kocalar
Bir destan söyleyim, divan kurulsun
Böylesi destanı almaz heceler
Meydan sazlarına meydan verilsin

Her yandan toplaşup biz bize gelüp
Dağlar taşlar ile avaza gelüp
Vurdukca tellerden yalaza gelüp
Parpar parlamayan teller kırılınsın

Karşıya çıkılınsın bütün illerde
Bir daha anılınsın adı dillerde
Ha geldi gelecek diye yollarda
Toz duman içinden hep o görülsün

Şavkı vursun bize yanarcasına
Dönsün zaferlerden dönercesine
Yediden yetmiş askercesine
Ayağa kalkılup selam durulsun

Sıyrılsın kılıçlar yıllık pasından
Şılasın sancaklar gün ortasından
Vazgeçsin gönüller sonsuz yasından
Onun gönlündeki eyyam sürülsün

Ben de bozup bahtım ile ahdımı
Kırk yıl gerilere sürdüm atımı
Ölümlerle aramız bir ok atımı
Asılın yaylara bahtım dirilsin

Dolular içüp de hasret tasından
Esrümüş yatarken devran kösünden
Gökyay'ım uyanıp şenlik sesinden
Korkulu düşlerin hayra yorulsun

Orhan Şaik GÖKYAY

NURCULUK İLE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ BAĞDAŞIR MI ?

■ OZAN RUHSATIOĞLU

ozan@turan.tc

Nurculuğun Türk Milliyetçiliği ile bağdaşır bağdaşmadığının hükmünü vermeden önce "Nurculuk nedir?" sorusunu cevaplamak gerekir.

Gazetelerde, Radyolarda, Televizyonlarda ikide bir görülen Nurcular aralarında toplumun en alta tabakasından, aydına (!) (mühendis, avukat ,doktor,öğretmen...) kadar her türlü adamın bulunduğu gerçek adı Said-i Kürdi (yazımızın ilerleyen safhalarında kendisinden toplumca bilinen adı ile yani Saidi Nursi olarak bahsedilecektir) olan fakat daha sonra kendine "Saîd-i Nursî" adını layık gören çağdaşları ve çalışma arkadaşlarının ifadesi ile okur fakat yazamaz, imla bilmez yaşadığı seksen sene boyunca içinde yaşadığı millet olan Türk'ün lisanını adamakıllı öğrenememiş birinin kurduğu akımdır.

Bu sözde İslami akımın kurucusu Saidi Nursi olduğuna göre öncelikle işin köküne inerek Saidi Nursi'nin nasıl biri olduğunu aziz Türk milletine anlatmak isteriz.

Saidi Nursi Cahildir:

Kendisinden asrın harikası "Bedüzzaman" olarak bahseden Sait bir risalesinde radyodan bahsederken dünyanın bir ucundan söylenen bir sözün kilometrelerce uzaklıktaki bir kutudan duyulmasını kutudaki meleklerle açıklamaktadır. Günümüzde beş yaşında bir çocuğa kendini güldürecek iddiaları ve tarihi vesikalar ile sabit olduğu üzere az okur ama yazamaz, imla bilmez (bkz. Kürd Said'in Mezhebi Hakkında Reddiye Armağanı Son Osmanlı Şeyhulislamı Mustafa Sabri) biri için cahillik herhalde ağır bir itham olmasa gerek.

Saidi Nursi Türk Düşmanıdır:

Kürt Sait risalelerinde Ye'cüc Me'cüc denen ve dünyayı yok edecek olan korkunç yaratıkların **Özbek, Tatar ve Kırgız gibi Türk boyları olduğunu söylemekte ve soydaşlarımızı "akvâm-ı vahşiyye" (yani vahşi kavimler) olarak tabir etmektedir.**

Ye'cüc ve Me'cüc kelimeleri Arapça'ya başka bir dilden girmiştir. Frenkler buna "Yagug ve Magug" demişler, Şeytanın zürriyeti olduğuna inanmışlardır.

İslâm inancına göre ise, Ye'cüc ve Me'cüc, esrât-i saattan yani kıyametin kopacağına işaret sayılan büyük alâmetlerdendir. Ye'cüc ve Me'cüc Kurân-ı Kerîm'de iki âyette geçer ve her ikisinde de (Kehf, 18/94,Enbiya,21/96-97) yer yüzünde bozgunculuk yapan ve kıyamet vakti ortaya çıkıp tüm insanlığa saldırarak dünyayı yakıp yıkacak kötü güçler olarak anlatılmaktadır.

Görüldüğü üzere burada Sait gene din kisvesine sığınarak çarpık fikirlerini yaymaya çalışmakta ve Türk'e düşmanlığını kusmaktadır.

Saidi Nursi Koyu Bir Kürt Milliyetçisidir:

Saidi Nursi'nin 1327 (1909) yılında, İstanbul'da Vezir hanındaki İkbâl-i Millet matbaasında basılmış "İki Mekteb-i Musîbetin Şahâdetnâmesi Yahut Divan-i Harb-i Örfî ve Saîd-i Kürd-î" adlı kitabında açıkça Kürtçülük yapmakta ve Kürtleri uyanmaya ve Kürt milliyetçiliği etrafında birleşmeye davet etmektedir. Yukarıda bahsettiğimiz kitapta Saidi Nursi aynen şöyle demektedir. " *Ebnâ-i cinsime burada birkaç söz söylemezsem, bence bahs nâtamam kalır. Ey Asurîler ve Keyânîlerin cihangirlik zamanından pişdar, kahraman askerleri olan arslan Kürtler!... Beşyüz sene yattınız. Yeter artık. Uyanınız. Sabahtır. Yoksa sahrâ-i vahşette vahşet ve gaflet sizi vahşet sahrasında yağma edecektir. Hikmet-i ilâhî denilen makine-î alemin nizamı ve telgraf hattı gibi umum âleme mümted ve müteşâ'ib kanun-i nûrân-î ilâhînin müessisi olan hikmet-i ilâhî üfk-i ezelden engüşt-i kaderi kaldırmış, size emrediyor ki, tefrika ile katre katre müteferrik su gibi zayi olan hamiyet ve kuvvetinizi fikr-i milliyetle tevhit ve mezcederek zerrâtın câzibe-i cüz'iyeleri gibi gibi bir câzibe-i umum-î millî teşkili ile Kürt gibi bir kütle-i azîmi küre gibi tedvir ederek şems-i şevket-i islâmiyye Osmâniyyenin mevkibinde bir kevgeb-i münevver gibi câzibesini ittiba ile muvazene ve âheng-i umumîyyeyi muhafaza ediniz.*

"İnsan için çalışmaktan başka yol yoktur" sözünün öteki ifadesi, şahsî teşebbüstür. Her kemâlin kurucu ve koruyucusu olan cesaret ve millî namus emrediyor ki, şimdiye kadar nasıl maddî şecaatte terakki ettinizse, şimdi de akıl ve medeniyet meydanında millî namusu çiğnetmeyiniz. Millî duyguların mâkesi olan, kıymetinizin ölçüsü olduğu halde ihmalinizle gayet çapraşık bununan diliniz, tûbâ ağacı gibi bir ağacın tecellisine müstatken, böyle kurumuş, perişan ve edebiyatsız kalmış olduğundan, diliniz sizden millî hamiyete şikâyette bulunuyor. İnsanda kaderin sikkesi sikkesi lisandır. Anadil tabii olduğundan, kelimeler zihne kendiliğinden gelir. Zihin çatallaşmaz, O zihne giren bilgiler taş üzerinde oyulmuş gibi bâki kalır. Millî dille görünen herşey hoş gelir. Millî hamiyetin bir misalini size takdim ediyorum. O da Mutkili Halil Hayâlî Efendi'dir. Millî hamiyetin her şubesinde olduğu gibi, dil alanında da dilimizin esası olan elifbe, sarf (gramer) ve nahvini (sintaksını) vücuda getirmiştir. **Hakikaten Kürdistan madeninde böyle bir hamiyet cevherine ratgeldiğinden, istikbalimizi onun gibi birçok cevherler ışıklandıracaktır.**

İşte bu zat bir hamiyet örneği göstermiş ve tekemmüle muhtaç dilimize bir temel atmıştır...

Bedüzzaman Saîd-i Kürdî "

Bize neden yazılarımızda Saî't'e çattığımızı soranlara soruyoruz :

1- Saîdi Nursi, Kürdistan Azmi Kavi Cemiyetinin arzusu üzerine mahalli Kürt kıyafeti ile, boynunda dürbün, belinde tabanca ve kama, ayağında lapçin ve başında poşu olduğu halde İstanbul'a gelmiş ve büyük bir cüretle **Padişaha cemiyetin "Saî't" imzası altında yazdığı ve esası kürtçe öğretim yapacak okullar açmaya dayanan dilekçeyi Padişaha sunmuştur. Saîdi Nursi bu hareketi neticesinde tımarhaneyi boylanıştır. Saî't daha sonra affedilip memleketine yollanmıştır.** Bugün Türk milliyetçisiyim diyen kişilerin tamamı ana dilde eğitim,yayın ve kültürel haklar adı altında Türk devletinde gayri Türk unsurların yürüttüğü faaliyetlere karşıdır. Bununla beraber din kalkanı ile kendini saklamış olmasından olsa gerek aynı camiada maalesef günümüzün Leyla Zana'sı yada Öcalan'ından farkı olmayan ve daha farklı isteklerde bulunmayan Saîdi Nursi'ye sempati besleyenlerle karşılaşmak mümkündür. Sormak gerekir; **Kürtçe eğitime karşınızda neden Kürtçe eğitim istediği için tımarhaneye atılan Saîdi Nursi'ye karşı değilsiniz ?**

2- Büyük Türk milliyetçisi ve Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün deyişyle "Türkiye Cumhuriyeti şeyhler ve dervişler, müritler, meczuplar ülkesi olamaz. En doğru, en gerçek tarikat medeniyet tarikatıdır."

Türk Milliyetçiliği aziz Türk Milletini dünyanın en ileri, en güçlü milleti yapma ülküsüdür.

Risalesinde radyodan bahsederken dünyanın bir ucundan söylenen bir sözün kilometrelerce uzaklıktaki bir kutudan duyulmasını kutudaki meleklerle açıklayan birinin peşinden gidilerek bu ülkü gerçekleştirilebilir mi ?

3- Kürt Teali Derneğinin 3 numaralı ve Kürt Maarifi Neşri Derneğinin kurucusu, **yazılarında açıkça Kırgız, Özbek, Tatar gibi Türk boylarını Şeytan'ın zürriyeti manasına gelen "Ye'cüc Me'cüc" olarak tanıtan Saîdi Nursi'nin peşinden giderek nasıl Türk Milliyetçiliği, Turancılık yapacaksınız ?**

İslamiyet İle Nurculuk Bağdaşır mı ?

Kendisini asrın harikası "Bedüzzaman" olarak tanımlayacak kadar kibirli bir şahsiyet olan Saîdi Nursi, Asayı Musa ve Zülfikar adlı risalelerinde Nur suresinin bu asra göre kendisi için indiğini iddia etmektedir. Bir çok kişinin sandığı gibi "Bedüzzaman" rütbesini Saî't'e ona hayran olan müritleri değil bizzat kendisi vermiştir. Bir çok yazısını da "Bedüzzaman Saîd-i Kürdî " yani "Asrın harikası Kürt Saî't" olarak imzalamıştır.

Atatürk'ün ifadesi ile "(Tanrı) Peygamberimiz aracılığıyla en son dini ve uygar gerçekleri verdikten sonra artık insanlıkla aracı ile temasta bulunmaya gerek görmemiştir. İnsanlığın kavrayış derecesi, aydınlanma ve olgunlaşması sayesinde her kulun doğrudan doğruya, tanrısal düşüncelerle temas kabiliyetine eriştiğini kabul buyurmuştur ve bu sebepledir ki, Peygamber, Peygamberlerin sonuncusu olmuştur ve kitabı, en eksiksiz kitaptır." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, C.I., s. 269)

Örümceklenmemiş tertemiz bir İslami bakış açısı ile hal böyle iken Kuran'daki bazı ayetlerin kendisi için indiğini iddia eden ve kendisini asrın harikası zanneden bir delinin peşinden gitmek İslamiyete uyar mı ? Osmanlı Şeyhulislamlardan Mustafa Sabri'nin (*) "Kürd Saîd'in Mezhebi Hakkında Reddiye Armağanı" adlı kitabında, çağdaşı ve bir süre birlikte çalıştığı Saîd-i Nursi hakkında pek çok şeyler söyler. Bazı ilginç bölümlerini aynen aktarıyoruz.

“Bismillah, Hamdele, Salvele.. Saidi Kürdi meselesini tetkik ederken başlıca iki nokta üzerinde durmak icabeder. Birincisi; Müridlerinin SAİDİ i'zam edeceğiz diye küfre kadar varan sözleridir. İkincisi ise; **SAİD'in izharı keramet etmesi ve sureyi Nurun asıl muhatabının kendisi olduğu hakkındaki zu'mu batılı.** Belki de bu sözleri iğfalatı şeytaniyeyi, ilhamatı hakikiye zannedecek kadar ihtiyar ve mağşuş olmasındandır.

Müritlerinin sözleri mücmelen şunlardır : **Sait layuhitidir, hatasızdır, yanılmaz ve günah işlemez. Resülü Ekremden sonra Aleml İslamda böyle büyük bir adam gelmemiştir.. Sözleri aynen Kur'andır.. Beşeriyeti, Risaleyi Nur ve Sait kurtaracaktır..** Dünyada iki milyon kadar nurcu vardır. Bu insanlar dünyanın hakiki Müslümanları ve Müslümanlığı yegane anlayan insanlardır.. Bu zata dil uzatanlar kafirler ve masonlardır.. Sait'in kitabını bir dinsiz okusa itiraz edemez.. vesaire..

Sait ise müritlerinin hilafına kendisi için iki şahsiyet tanır. Birincisi : Eski Sait'tir. Kürtçülük meselesiyle uğraşmış ve siyasete dalmış Saiti Muhti'dir. (Yani günahkar Sait'tir.) Diğeri de Lahuyti, (günahsız), ikinci veya yeni Sait'tir. Kendisine göre sureyi Nurdaki manalar bu asra göre ve kendisi için nazil olmuştur. Keramet ehli, siyasetle meşgul olmıyan ve bu Asra zamanın kutbu olarak bakan bir insandır. Sureyi Nur'daki bu meseleyi ebced hesabı ile Mısır (?) uleması bulup Said'e haber vermişler.. Yani Said'in Cebrailli ebcedci alimler oluyor. (Asayı Musa ve Zülfikar adlı kitaplara bakılsın..)

Şu iki kısaltmada görüldüğü gibi Saidi kürdi, Müritlerinden daha insaflıdır. Hiç değilse yaşadığı ömrün bir kısmı için hata kabul ediyor.. Müritleri ise onun tırnaklarını ve saçını saklayarak her şeyine bir kudsiyet izafe ediyorlar. Malumatı diniyeye, esasatı şeriyeye vakıf olmayan bu insanlar çok büyük hatalara düşüyorlar. Biz hem onları, hem de sair Müslümanları fikhü müdevven haricinde (dinin belirli hükümleri dışında) teşekkül etmiş veya etmek istidadında bulunan bilumum neypeyde (yeni çıkan) mezhep ve cereyanlara karşı müteyakkız (uyanık) bulunmaları için bu satırları yazdık.

Bu kadar büyütülen Saidi Kürdi kimdir :

Sait, kürt cemaatından, şafii mezhepli, nakşi tarikatlı, okur fakat yazmaz, imla bilmez, seksen sene içinde yaşadığı millet olan Türk'ün lisanına hakıyla vakıf olamamış, felaketten felakete sürüklenmiş, bir hapishaneden diğereine sürülmüş ve bugün seksen yaşını geçmiş ihtiyar bir adamdır.

Devletin büyük makamlarını uzun bir zaman ellerinde tutan bir zümre, bu adamcağızı lüzumsuz yere mahkemeden mahkemeye ve hapisten hapise sürükleyerek kahramanlaştırdılar ve zamanın müçtehidü mübeşşiri haline getirdiler. Halbuki Deli Said'in ilim ve diyanetle ne alakası var? Halk, üzerinde bu kadar ısrarla durulan bu şahısta bir şeyler var zannile büyüttükçe büyütmüş ve bu güne kadar gelmiştir. İşte bu idare zümresinin milletin başına sardığı belalardan birisi de budur. İ'zam etmeyi bu gençlik onlardan öğrendi. Bu da antitez olarak böylece doğdu. Hayatı ömrünün üçte birini hapishanelerde, polis ve jandarma nezaretinde geçiren bu şahsın akibetini, Sultan Abdulhamit Han'a dil uzatan insanların çektiği ve düşar olduğu azap ve felaket muvacehesinde görüyoruz.

Elmalılı Hamdi ve benzerleri gibi selahiyetli din adamlarının nedametleri Mason Cemiyetinin reisi olan Rıza Tefvik'i bile intibaha getirmiş ve nedametini izhar etmiştir. Sait'te buna ait bir satır yazıya rastlamak hala mümkün olamamıştır. Hatta, baştan başa Sultan Abdulhamit Han'a hücum eden “İki mektebi musibetin Şehadetnamesi” isimli kitabı yeniden basılmış ve mahkemede hürriyet aşığı ve kahramanı olduğuna delil gösterilmek istenilmiştir.

Sait, Kürdistan Azmi Kavi Cemiyetinin arzusu üzerine mahalli Kürt kıyafeti ile, boynunda dürbün, belinde tabanca ve kama, ayağında lapçin ve başında poşu olduğu halde İstanbul'a gelmiş ve büyük bir cüretle Cuma selamlığında Padişaha cemiyetin “Sait” imzası altında yazdığı ve esası kürtçe tedrisat yapacak mektepler açmaya dayanan arizayı takdim etti. Memleketin ve milleti islamiyenin ittihadını bozmak gayesine matuf olan bu hareketi canianesinden dolayı haklı olarak tumarhaneyi boyladı. Sonra affolup memleketine yollandı.

Kürtçülük uğrunda kendi padişahına sövecek kadar akıl ve immandan bi behre (nasipsiz) Sait, bugün sahneye müçtehidü mübeşşir veya kutbu azam olarak çıkmış görünüyor ve cehelei nas da bu delinin etrafında haleleniyor.

Kendini Kurani aziymmüşşanın müdafii gibi gösteren Sait bizzat kendisi Kurani aziymmüşşana muhalefet etmektedir. Gaybı yalnız Allah'ın bileceğini, Kurani Kerimin kaç kere tekrar etmiş olmasına rağmen Sait, Hazreti Ali'nin Celcelutiyye kasidesinde risalei Nur ve Siracünnur'un geçtiğini, bunu keşfettiğine bizi inandırmak ister (İkinci Şua, Sahife 53).

İnsanın aklına öyle geliyor ki; "Acaba ben de Risalei Nur adlı bir kitap yazsam o zaman kasidedeki siracünnur kastı acaba hangimizin kitabı olur?" diyorum.

Risalelerin yazılışı da pek acayıptır. Bilmem kaçınıcı Lem'anın kaçınıcı şuasının şu meyvesi zühre yıldızından gelmiş beşinci noktası olarak yazılıyor. Sonra bunlar birleşerek Kuran cüzlerine imtisal derecesine, Lemaat, Şuaat, Mektubat vs. Olacakmış.. Sözleri de "Sözcat" olmasa bari.

İşbu reddiyyeyi, hasreti ile yandıığım vatanıma ve uğrunda bir ömür çürüttüğüm dinime ihaneti düşünen gerillacı asi Said'e son ihtar olarak yazdım. Damarında bir damla Türk kanı olan her Müslümana, bu adamın Mason ve Komünist kadar tehlikeli olduğunu ehemmiyetle hatırlatırım. Ve selamü aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühü.

**Mustafa Sabri (*)
Osmanlı İmparatorluğu Sabık
Şeyhülislamlarından" (1)**

Laik düzen ve Cumhuriyete karşı olan ve hatta Din ve milliyet adlı makalesinde din adına Türkçe'den vazgeçmekten bahsedecek kadar koyu bir siyasal İslamcı olan son Osmanlı Şeyhülislamı Mustafa Sabri'nin dahi Kürd Said hakkında söyledikleri ortada iken Kürd Said'in avukatlığını yapmak yada izinden gitmek Türk milliyetçilerine düşemez.

Yakın bir zamanda onun izinden giden ve onca Müslüman ülke varken her nedense **FBI ve CIA korumasında** sağlık durumunu bahane ederek Amerika'da ikamet eden Fetullah Gülen'den de bahsedeceğiz.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN !

DİPNOTLARI:

(1) Tuhfetür Reddiye Ala Mezhebi Saiydil Kürdiyye, Mustafa Sabri, s. 3-14. / Dünyada ve Türkiye'de Siyasal İslamcılık – Dr. Abdullah Manaz

(*) Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi miladi 1869 senesinde Tokat'ta doğdu. Kayseri ve İstanbul'da okudu. Müderris olup Fatih Camiinde ders verdi. 1900-1904 arasında II. Abdülhamit'in kütüphaneciliğini yaptı. II. Meşrutiyet'in ilanından sonra Tokat mebusu olarak Meclis'e girdi. 1908-1912 arasında Beyan-ul Hak mecmuasının başyazarlığını yaptı. 1910'da kurulan Ahali Fırkası'nın ve 1911'de kurulan Hürriyet ve İtilaf Fırkası'nın kurucuları arasında yer aldı. 1913'de İttihatçıların Babıalı baskını üzerine önce Mısır'a sonra Romanya'ya kaçtı. I. Dünya Harbi'nde Romanya'ya giren Osmanlı ordusunca geri yollandı ve Bursa'da mecburi ikamete tâbi tutuldu. 1918'den sonra şeyhülislamlığa getirildi. Kabine düşünce Ayan (senato) üyeliğine atandı. 1919'da İskipli Mehmed Atif ve Said Nursi (Kürdi) ile birlikte Cemiyet-i Müderrisi'nde çalıştı. 1920'de tekrar şeyhülislamlığa getirildi. Kabineden aynı sene içinde istifa etti. 1922'de yine Romanya'ya kaçmak zorunda kaldı. Daha sonra 1924'de "150'likler" listesinde yer aldı. Önce Hicaz sonra Mısır'a geçti. 1938'de 150'liklerin affından sonra da Türkiye'ye dönmedi. 1954'te Mısır'da vefat etti.

TURAN.TC ve BOZKURT Dergisinin sahibi Ruhsatioğlu Ozan Beğ'in, bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Ozan Beğ'i ve evdeşi hanımefendiyi kutlar, Türkçülük ordusuna henüz katılan er kişiye sağlıklı uzun bir ömür dileriz.

Tanrı Türk'ü Korusun

BOZKURT Dergisi Yazı Kurulu

AMERİKA NEREDE YANILDI ?

■ OĞUZ KARAHAAN

oguz@turan.tc

Irak'ın yeniden yapılandırılmasını eline yüzüne bulaştıran ABD'nin; Ortadoğu'yu, BOP'la yeniden yapılandırmaya kalkması, kelimenin tam manası ile komedidir. CIA ve Pentagon'un akli evvel Orta Doğu uzmanları ve bu kurumlara dışarıdan destek sağlayan çok bilmiş ukalalardan kurulu strateji merkezleri; verdikleri yanlış bilgiler ve tutarsız istihbaratlarla ABD'yi "Prut bataklığındaki Baltacı Mehmet Paşa" durumuna düşürdü. Teknolojik üstünlüğe sahip Amerikan ordusunun Saddam Hüseyin'in askeri gücünü kısa süreli bir mücadelenin ardından televizyon kanallarının canlı yayınları esnasında yok etmesi ve Bağdat'a kadar girerek Saddam'ın heykellerini yıktırması ile savaşın bittiğine kanaat getirildi.

Amerikalılar; ne askerlikten ne de stratejik öngöründen anlamadıklarını Irak'ta yerel direnişlerin başlaması ile birlikte bütün dünyaya gösterdi. Bush'un "savaş bitti" ilanının sonrasında gelişen olaylar zinciri Amerika'ya pahalıya mal oldu. 1000'den fazla Amerikan askeri ve bu sayının en az iki katı kadar "paralı asker" öldü. Paralı asker deyimi aslında çok kötü bir tabirdir. Askerlik gibi muhteşem bir mesleğin mensupları için "kiralık" yahut "paralı" gibi ifadelerin kullanılması askerlik şerefine sürülmüş bir lekedir. Güzel olan her şeyi kirletip yozlaştırmayı bir sanat haline getiren ABD, askerlik mesleğinin de -maalesef- suyunu çıkarmıştır. Bu gibi tiplere "asker" demek yerine "profesyonel katil" dersek, askerlik mesleğinin şerefini biraz korumuş oluruz.

Amerika'ya pahalıya mal oldu demiştik. Guam'da ve başka tesislerde özel olarak seçilip yetiştirilen bu katillerin kayıtları tam olarak tutulmadığı için kaç profesyonel katilin öldüğünü Amerikalı muhalif yazarlar bile tespit edememiştir.

Ölen Amerikan ordusu mensuplarının sayısı bellidir fakat profesyonel katillerin sayısı bilinmemektedir. Ateş güçleri karşılaştırıldığında Iraklı direnişçilere karşı sınırsız ölçüde üstün olan Amerikan ordusunun her geçen gün artan kayıplar vermesi; direnişin doğası ve direnişçilerin beklediği psikolojik tesirin geliştiğini göstermektedir. Bir örnekle açıklayalım:

Türk ordusunda nasıl ki, muharebe deneyimi en çok olan sınıf Karacılar ise, Amerikan ordusunda da Deniz Piyadeleridir. ABD ordusunun en seçkin sınıfı olan Deniz Piyadelerinin bayrağa sarılı tabutları ülkelerine gönderildiğinde, toplumda büyük bir infial oluşmasına sebep verdi. Keza; yan

yana savaşta arkadaşlarının cesetlerini gören, taşıyan, çatışma mahallinden almaya çalışan ABD askerleri de bu infialden paylarına düşeni fazlasıyla aldılar. OH OLSUN...

Kadın - kız, çocuk - yaşlı ayrımı yapmadan katleden, İsrail'in arz-ı mevudunu gerçekleştirmek ve enerji mafyasının ihtirasını tatmin etmek için okyanus ötesinden gelen, uluslar arası anlaşmalarla yasaklanmış msket bombalarını şehirlerin üzerine bırakan, mertçe dövüşmeyi bilmeyen, 1970'lerin sonunda geliştirdikleri 1980'de Türkiye'ye ihraç edip ülkücü ya da komünist yüzlerce genci deney hayvanı gibi kullanarak işe yararlığını test ettikleri ve en son Ebu Gureyb'de görülen yeni işkence yöntemi [haysiyet yok edici cinsel işkence] ile binlerce mahkumu insanlıktan çıkarıp çıldırtan, tarumar edeceği şehrin ilk önce hastanelerini ortadan kaldıran, masum halkı ihtiyacı olan temel hizmetlerden bile mahrum eden ABD askerlerine bu korku az bile... BETER OLSUNLAR...

Irak harekatı ABD'ye pahalıya mal oldu demiştik... Kayıplar yalnızca asker olsaydı pek mühim olmazdı. Fakat Irak'taki başarısızlık asker kaybının dışında CIA başkanı, Savunma bakanı ve Dışişleri bakanını da koltuklarından etti.

George Tenet, yanlış istihbaratların tek sorumlusu olarak görevinden alındı. Colin Powell'ın Birleşmiş Milletlerdeki meşhur konuşması sırasında hemen arkasında yer alan Tenet, CIA'in hayalperest kadrolarının uydurduğu "kamyonlarla taşınan seyyar kimyasal silahlar" masalına Powell'ı inandırmıştı. Dışişleri Bakanı Powell da Tenet'dan bile daha inandırıcı tarzda hazırladığı konuşmasıyla BM'yi ikna etmeye çalışmıştı. BM silah denetçileri bütün aramalara rağmen kimyasal silahları bulamayınca ABD böyle bir yalana başvurmuştu. Saddam'ın devrilmesinin ardından ABD de silahları bulamayınca Tenet kapının önüne konuldu.

Irak'taki büyük ihalelerin çoğunu alan Halliburton şirketi ile ticari bağlantılarının var olduğunu cümle alemin duyduğu Savunma Bakanı Donald Rumsfeld; işgal sonrasında gelişen direniş hareketinin yaratmış olduğu psikolojik senaryoda –kötü adam- rolünü aldığı yetmezmiş gibi Ebu Gureyb hapishanesindeki insanlık dışı görüntülerin ortaya çıkması neticesinde, Bush'un başkanlık seçimi stratejisi gereğince görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

Beyaz-Anglosakson-Protestan ekibinin bir üyesi olan Rumsfeld'i istemeye-istemeye göndermek zorunda kalan Bush, Rumsfeld'in yerine kepece kulaklı Yahudi Wolfowitz'i Savunma Bakanlığı görevine getiriyor.

Acaba diyorum; Seymour Hersch'e Ebu Gureyb cezaevinin fotoğraflarını Yahudi lobisi sızdırmış olabilir mi?

Bilmeyenler için bilgi ve unutanlar için küçük bir hatırlatma; Saddam Hüseyin döneminde de bir işkence ve eziyet merkezi olarak faaliyet gösteren Ebu Gureyb cezaevi, 1980 yılında idam edilen Türkmen liderler Doç.Dr. Nejdet Koçak, Albay Abdullah Abdurrahman, Rıza Demirci ve Adil Şerif'in işkence gördükleri ve şehit edildikleri yerdir.

Bush'un politikalarına emekli bir asker olarak pek de ayak uyduramayan ve kimyasal silahlar yalanı sebebiyle bütün dünya tarafından pinokyo olarak görülen Powell, Irak'taki Amerikan işgalinin başarısızlığını –belki de asker kökenli olduğundan- Bush hükümetinde gören ilk kişi olduğu için görevinden ayrıldı ve çok kısa bir süre sonra Powell'ın bıraktığı Dışişleri Bakanlığı koltuğuna Bush'un Milli Güvenlik Danışmanı Condoliza Rice oturacak. Powell'ın aksine Bush'un Irak politikalarına tam uyumlu olan ve hatta hali hazırdaki görevi sebebiyle bu politikaların tespit edilmesi işini kotararlardan biri olan Rice, Irak'ta şiddeti artırma yanlısı bir kişi olarak tanınıyor.

Powell ve Rumsfeld'in birlikte görevden çekilmeleri George Bush'un elini bir nebze olsun güçlendirmiştir. Bakanlıkları sırasında birkaç olayda farklı görüşler beyan ederek çelişki yaratan ikilinin yerlerine geçecek olan Rice ve Wolfowitz; şiddetin artması yönündeki ortak tavırlarıyla şimdiden uyumlu bir ikili oluşturacaklarının işaretini vermektedirler.

CIA Başkanı George Tenet'in görevden alınması, münferit bir olay olarak kalsaydı, Amerikan istihbarat çevreleri belki fazla bir sıkıntı çekmeyecekti. Fakat Tenet'in ardından istifalar peş peşe geldi. Önce Tenet'in en sadık adamlarından Operasyonlar Başkan Yardımcısı James Parrot, ardından Tenet'in yerine vekaleten bakan John McLaughan, onun hemen ardından ise CIA'in deniz aşırı gizli görev elemanlarının yöneticisi olan Steven Coppess ve yakın çalışma arkadaşları görevlerinden istifa ettiler. 1960'larda Latin Amerika'da görev yapmış eski bir ajan olan Cumhuriyetçi Parti Florida milletvekili, Bush'un canı-ciğeri ve Temsilciler Meclisi'nin İstihbarat Komisyonu Başkanı Porter Goss, CIA'in yeni başkanı olarak atandı. Porter Goss, Bush'dan aldığı talimat gereği, ayağının tozuyla Cumhuriyetçi Parti'ye yakın onlarca kişiyi serviste kilit noktalara yerleştirdi. Cumhuriyetçi Parti'nin bu kadrolaşması, Tenet sonrası CIA'in daha uzunca bir süre kendini toparlayamamasına sebep olacaktır ki, dünya genelinde hiç olmazsa altı ay kadar huzur hüküm sürebilir. Yukarıda bahsettiğimiz istifaların bir kısmı da bu kadrolaşmaya tepki olarak gerçekleşmiştir. Anlaşılan Bush; Goss'u seçerek CIA'i bir kuşa (İng. Goose = Kaz) benzetmek niyetindedir.

Irak'taki direniş gün be gün canlanıyor. Henüz bu direniş hareketine "Milli Mücadele" diyebileceğimiz şartlar oluşmamıştır. Milli Mücadele; önce millet olarak şahlanış ardından tekil bir önderliğın etrafında kenetlenme ister.

Ebu Musab Ez-Zerkavi yahut Mukteda Es-Sadr henüz milli mücadele önderi olabilecek konuma erişemediler.

Zerkavi, Sünni merkezli direnişini geliştirirken, Sistani'nin siyasi yolla Şii haklarına yönelik girişimleri nedeniyle Necef'deki direnişini bitirip yeraltına çekilen Sadr ise Şii merkezli direnişin öncüsü durumundadır.

Giresunlu Türk yiğidi Topal Osman Ağa da öncüydü fakat önder değildi.

Sadr ve Zerkavi, her ikisi de öncüdür, şu an için önder değiller. Önder olabilmek için pek çok özelliğe sahipler fakat belki de Irak milli mücadelesinin önderi bambaşka birisi olacaktır.

Milli mücadelenin mutlak şartı Millet olarak şahlanışa geçmektir. Araplar milletleşme sürecini eline yüzüne bulaştırmış bir halk oldukları için topyekun kıyam etmeleri beklenemez. Irak'ın % 80'ini oluşturan Iraklı Araplar'ın birlikte harekete geçmeleri de pek çok temel sorununun yarattığı güvensizlik sebebiyle işe yarar bir sonuç veremiyor.*

Berber kılınan Cuma namazları göstermelik olmanın ötesine geçemezken, direniş güçlerinin Şii-Sünni diye bölünmesi, son tahlilde Amerikalı işgalcilerin işine yaramaktadır. Her ne kadar Sadr'a bağlı savaşçıların** Felluce'deki Sünni direnişinde yer aldıkları beyan edilmekte ise de, bu beyanların bir İsrail dezenformasyonu mu, yoksa hakikat mı olduğunu ayırt edebilecek yeterli özbilgiye sahip değiliz. Iraklı Araplar, birlik-beraberliği sağlayabilirse milli mücadele başlamış olacaktır.

*- Bakınız: Ortadoğu Sorunu ve Türkler; Oğuz KARAHAN; BOZKURT 3. sayı; Mart 2004-

**-Şii ulema siyaset peşinde koşmaktan cihat ilan etmeye vakit bulamadığı için bu savaşçılara mücahit diyemiyoruz-

Birinci paragrafta yer verdiğim; "Prut bataklığındaki Baltacı Mehmet Paşa" ifadesi şahsıma ait olmayıp, kazandığını zannederken aslında kayba doğru sürüklenenler için kullanılan bir Rus deyimidir. Amerika gün be gün kayba doğru sürüklenirken gelin isterseniz Amerika'nın nerelerde yanıldığı sorusuna yanıt arayalım.

Amerika'nın başlıca yanılgısı; Saddam devrilirse kavganın da biteceğini sanması idi. Irak'ın fethine çıkmadan önce Afganistan'ı işgal eden ve orayı yeniden yapılandıran ABD; Afganistan'da elini kolunu sallayarak gerçekleştirdiği bu işin aynısını Irak'ta da yapabileceğini düşünmüştü. Bunun ne büyük bir yanılgı olduğunu yeni-yeni anlamış durumdadır.

Birkaç yazıda değinmiştim; "yıllarca Baas'ın zulmüne maruz kalan topluluklar, Amerika'yı kendilerini Baas'dan kurtaran her hangi bir yabancı olarak gördüklerinden cihada kalkışmamaktadır, Amerika onlar için sadece bir yabancı olduğu için de Amerika'ya mesafeli yaklaşmaktadırlar." Eğik olan cümle, ilk olarak 2003 Ağustosunda yazmış olduğum; Turan. Tc'de ve Türkmen Cephesi'nin internet sitesinde yayımlanan "Kıbrıs-Kerkük Modellemesi" adlı yazıda ve daha sonra 2004 yılı Şubat ayının son günlerinde kaleme aldığım "Ortadoğu Sorunu ve Türkler" adlı makalede yer almıştı.

Asya toplumlarının karakterleri ve düşünce sistemleri bazı noktalarda yakınlık gösterdiği için, Iraklıları analiz ederek neyi yapıp neyi yapmayacaklarını, neleri ne zaman yapacaklarını tahmin etmek, başka bir Asyalı için pek de zor değildir. Fakat tarih boyunca bu topraklara hep işgalci olarak gelmiş, bu toprakları sömürmekten başka hiçbir iş yapmamış, tek bir çivi bile çakmamış Avrupalılar bizim anladıklarımızı asla anlayamazlar.

Önce Haçlı Ordularıyla gelerek Hıristiyanlık adına, sonra Şark Meselesini çözmek adına, şimdi de Irak'ı özgürleştirmek yalanını kullanıp Ortadoğu coğrafyasına yönelik tecavüzlerini sürdürüyorlar. Haçlılar, Avrupa'da artan feodal aristokraziye yeni araziler açmak için Hıristiyan davasını bahane etmişti. İngiliz ve Fransızlar, Osmanlıyı çökertme amaçlarına Şark Meselesi diye ad takmışlardı. ABD de dünya enerji kaynaklarını kontrol altında tutmak için özgürlük yalanına sarılıyor.

Amerika'nın Irak politikasını belirleyen güçler, tutarlılıktan uzak bakış açılarıyla diledikleri kadar çırpınıp dursunlar, sonunda kaybetmeye mahkumdurlar.

Afganistan ile Irak'ı birbirine karıştırmak tarihin kaydettiği en büyük budalalıklardan biridir. Afganistan'da Taliban yönetimine karşı zaten topyekun bir başkaldırı mevcuttu. Üstelik Taliban, toplum temeli pek az bulunan bir güçtü ve başkent Kabil'in dışında kalan bölgelerden sadece Pakistan sınırına yakın yerlerde bir egemenliğe sahipti. Taliban'ın asıl insan kaynağı ve "Taliban toplumu" diyebileceğimiz insanlar da Afganistan'da değil, komşu ülke Pakistan'da yaşıyordu. Irak'la karşılaştırılmaz ama karşılaştırdılar işte...

O dönemi biraz olsun hatırlayanlar; Türkiye'de bile adının önünde on tane sıfat bulunduran, hiçbir şeyden anlamadığı halde strateji uzmanı geçinen çokbilmiş tiplerin "Efendim, Afganlar son 30 senedir savaşıyorlar, Afganistan dağları Irak'ın çöllerine benzemez, Amerika mahvolur gider" türünden beyanatlarını gözlerinin önüne getireceklerdir. Ne oldu; Amerika Afganistan'ı dümdüz edip çıktı. Amerika'nın Bin Ladin'i fare deliğinde bile olsa bulacak teknolojiye sahip olduğunu ballandırarak anlatan tosunlar yüzleri dahi kızarmadan ortalıkta gezinebiliyor. Atsız Beğ'in çok sevdiğim sözlerinden birini buraya naklediyorum. "Kurmay olmak gafil olmaya engel olmadığı gibi, profesör olmak hiç değildir." Demek ki ne imiş; analiz denilen hadise, ansiklopedik bilgilerin papağan gibi tekrarlanmasıyla olmuyormuş. Türkçe'mizin pek güzel deyimlerinden biri vardır ki, tam da böyle tipler için söylenmiştir. Hariçten gazel okumak... Sözünü ettiği coğrafyanın sadece dağlarını ve göllerini bilmekle sağlıklı sonuçlar öne sürdüğünü zannetmek birbirinden farklı şeylerdir. Hele "objektif olmak" hastalığından muzdarip kişilerin uzman diye ekranlara, konferans kürsülerine çıkmaları tam anlamıyla faciadır. Kimse onlara yalan-yanlış şeyler söylesin demiyor ki. Kem-kümle, falan-filanla, yuvarlak konuşmayla, ne şiş yansın ne kebabla bir yere varılamamıştır, bundan sonra da varılamaz. Yüz tane sebep sayıp sonucun ne olduğunu anlatmayan, sonucu anlatsa çözümün ne olacağına dair kendi görüşlerini ileri sürmeyenler bilgili uzman kişi sayılacaklarsa, cehaletin erdem olduğunu söyleyen bir kısım felsefeciler haklı çıkmış demektir.

ABD'nin tek yanlılığı "Saddam gider, savaş biter" görüşü değildi. ABD'nin ikinci büyük yanlılığı takım elbiseli, beyaz yakalı, kravatlı kişilere güvenmesiydi. Oysa ki hangi Asya milleti olursa olsun, takım elbiseli siyasi karakterler güvenilmez kişilerdir. "Siyasi ağızla konuşan takım elbiseli bir kişiyi gördüğünde en az 100 metre uzağa çekilmez de yanına yaklaşırsan ayak üstünde yüz tane yalan dinlersin" kuralı Asyalı her millet için geçerlidir. Afganistan operasyonunu yönlendiren Zalmay Halilzad; sonradan ABD'ye gitmiş bir Asyalı olarak yukarıdaki kuralı bildiğinden takım elbise içindeki eski Afgan Kralını değil, yerel kıyafetler içindeki Karzai'yi seçmesi gerektiğini biliyordu. Halilzad akıllı bir adam olduğundan işin sırrını ABD'lilere söylemeyerek Afganistan'ın yeniden yapılandırılmasının tek patronu olmayı başardı. Irak'ın işgalinden önce bu kuralı bilmeyen ABD'li Ortadoğu uzmanları ise, Ahmet Çelebi adlı kişiyi başlıca muhatap alarak Saddam sonrası Irak'ın devlet başkanı yapmayı düşünüyorlardı. Onun bütün kravatlı siyasiler gibi dolandırıcı olduğunu çok geç anladılar. Ahmet Çelebi'nin Saddam muhalifi olarak sürgüne gittiği ve sürgündeyken çeşitli faaliyetlerde öne çıkarak sivrildiği doğrudu fakat onun Irak genelinde, hele hele kökeni itibari ile Şii olmasına rağmen Irak'taki Şiiler üzerinde sözü dinlenen muteber bir kişi olmadığını, her şey olup bittikten sonra anlamak aptallık sanatının güzide bir örneğidir.

Sosyalist Arap milliyetçiliği ideolojisini Sünni aşiretler arası bir kabile oligarşisine dönüştüren Saddam Hüseyin'den çok çekmiş olan Şiileri, tek hamlede kendi yanına çekebileceğini sanan ABD'nin üçüncü büyük yanlılığı da bu oldu. Savaşın ilk günlerinde Um Kasr'daki askeri direniş sırasında işin farkına varması gereken ukalalar sürüsü güzellik uykusuna yattığı için Şiilerin mücadele anlayışlarının farklı olduğunu göremedi ve belki şu anda bile görememektedir.

ABD'nin dördüncü ve aslında her şeyin başladığı nokta olan büyük yanlılığı, kazandığını sanırken kayba doğru sürüklenmesinin sebebi, Ortadoğu'ya bakışını yanlış şekillendiren gizli öznenin dümen suyunda gitmesidir. Türkçe'nin cümle yapısında işi yapan kişiye özne deniliyor. Bir de o işi yaptıran var ki ona da bu defalık gizli özne diyelim. Ortadoğu sorununun gizli öznesi, 1948'de bölgeye kurulan gecekondur İsrail'dir. Amerika İsrail'in milli çıkarları uğruna çalıştığı müddetçe Dante'nin İlahi Komedyası oynanmaya devam edecektir.

NE YAPMALI ?

■ ATILLA İDİL

Geçen ay ki yazımızda da belirttiğimiz gibi Türkiye Cumhuriyetinde basın ve yayın kuruluşları hiçbir zaman Türk basını olmamışlardır. “**Türkiye Basını**” dediğimiz bu ihanet ve fesat odakları Türk ilinde Türk’e dair, Türk’ün kutsal bildiği ne varsa yıkmayı bir görev addetmiştir. Bu görevlerini layığı ile yerine getirmek ve efendileri olan Küresel Sermayeye çıkar sağlamak adına en akla gelmedik rezilliklere başvurmuşlar, bir gün övdüklerini ertesi gün rezil etmişler, siyasi iktidarları istedikleri gibi idare etmişler, devlet mekanizmasındaki yandaşları vasıtasıyla kendilerine ekonomik çıkar sağlamayı marifet gibi göstermişlerdir.

Dünyanın herhangi bir ülkesinde bu derece rezaletler karşısında o ülke insanı susmaz. Ama Türk milleti, üzerine –hem de göstere göstere – oynanan oyunlarda sessiz ve sakin birer izleyici konumundan öteye gitmemektedir. Olan biten rezaletler karşısında Türk’ün erkek duruşunu göstermek maalesef ki sadece şahısların eline bırakılmıştır. Bu açıdan Türkiye Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Genel Sekreteri Sayın Ramazan Bakkal’ın, 04 Aralık Günü İstanbul’da sergilemiş olduğu duruş takdire şayandır. Kendisini bu Türk duruşundan dolayı bütün Türkçüler adına tebrik ediyoruz. Bu konuyla ilgili Türkiye Medyasında çıkan haberleri takip etmek bile Türk’e karşı duyulan kini gösteren birer ibret vesikasıdır.

Şimdi biraz düşünelim! Türklükten zerre kadar nasibini almamış bulunan Türkiye medyasının benzeri basın yayın kuruluşları diğer ülkelerde olsaydı neler olurdu:

1- Yunanistan: TV ve gazetelerde Aynaroz Dağındaki manastırlara kadınların sokulmamasının kadın haklarına aykırı olduğu yolunda yayınlar yapılırsa, kadın örgütleri ve TV’ciler onlarla beraber Aynaroz’a gitse Yunanistan’da neler olur?

Ne olacak bütün bu haberleri yapanlar ve gösterilere katılanlar aforoz edilirler. Ortalık da güllük gülistanlık olur.

2- İtalya: Hazreti İsa’nın hem Tanrı hem de Tanrı’nın oğlu olmasının imkansızlığı, azizlere ait resimlere tapmanın günah olduğu yolunda yayın yapanlar Papa tarafından aforoz edilir. Biri çıkar da Piyemonte Devletini ihya etmek isterse Como gölünde baş aşağı sallandırılır.

3- Japonya: Herhangi bir Japon, Japonya ve İmparator ailesi aleyhinde, bırakın yayın yapmayı bu düşünce zihninin köşesinden geçtiğinde bile utanır ve son iş olarak harakiri yapar.

4- ABD: Herhangi bir eyaletin bağımsızlığı konusunda gösteri yapılırsa, tedhiş yapılırsa hatta sadece yayın yapılırsa bile Federal Ordu Birlikleri anında olaya müdahale ederler. Bu olaya karışanlar da en az 100 yıl hapse mahkum olur. Tabi elektrikli sandalye yada gaz odasından kurtulabilirse. Şimdi bazı çok bilmişler “ama Kuzey-Güney savaşında Güneyli Komutan Lee’ye dokunmamışlardı” diyebilirler. Ben de onlara “Lee’ye dokunmamalarının sebebi kendi generalleri Grant’tan korkmalarındandı. Güney’in Cumhurbaşkanı ise 3 yıl prangayla hücreye kapattılar. Hem de kuru ekmekle ekşi suya talim ettirdiler” derim. Ayrıca şunu da unutmamalı ki bugün dahi Amerika Birleşik Devletlerinde üzerinde CSA yazılı herhangi bir elbise, kalem, şapka vs. taşımak suçtur.

5- Almanya: Ülkede yarım asırdır bulunan Türk, Sırp, Boşnak, Hırvat, Çek vs.nin azınlık oldukları yazılırsa çizilse..... Hemen Alman Anayasayı Koruma Kurulu o yayını durdurur. Yayın yapanları içeri atar. Sonları Baader-Meinhoff’a benzer. Bir Bilim(!) Kurulu “Almanya’ daki tek azınlık kuzeydeki Danimarka asıllılardır” der ve kimse de çıkıp bunun İnsan Haklarına aykırı olduğunu dile getirmez. Ve hatta getiremez.

Oysa bizde..... TV’lerde aile kurumunun temeli dinamitlenir; kimseden ses çıkmaz! Vatan’a ihanetleri tescilli, ipten kazıktan kurtulmuş ne kadar insan müsveddesi varsa her gün arzı endam ederler; kimseden ses çıkmaz! Kürt teröristler dağda Mehmetçik şehit eder, mecliste yemek yer, Ege’de tatil yapar, devletin pasaportuyla Avrupa’ya uçarlar; kimseden ses çıkmaz! İstanbul’un iş ve eğlence merkezlerini Kürtler ele geçirir; kimseden ses çıkmaz! Türk milletinin var olduğu günden beri kutsal bildiği değerlere – aile, namus, din, vatan- küfredilir; kimseden ses çıkmaz! Siz söyleyin;

Ne Yapmalı? Kırk katır mı, kırk satır mı?

TÜRKÇÜLÜK ve KÜRTÇÜLÜK

■ NEJDET SANÇAR

Türkçülük, Türk milletini maddi ve manevi alanlarda yükseltip en yüksek seviyeye çıkartacak fikir sisteminin adıdır. Bundan dolayı da, Türklerce bel bağlanacak ve ardından gidilecek tek ve en yüce fikirdir.

Türk milletine, Türkçülükten başka, fayda sağlayacak bir takım fikirler de olabilir. Fakat bunların hiçbirisini Türkçülükle kıyaslamaya imkan yoktur. Millet olarak, bu fikirlere de faydaları nispetinde ilgi gösterebiliriz. Fakat hiç birisinin Türkçülük üzerine en ufak bir gölge düşürmesine razı olamayız. Çünkü Türkçülük, Türk milletinin yaşama felsefesidir. Onun üzerine düşürülecek her gölge, Türklüğe karşı bir davranış olur. Bir insan için hava ve su ne ise, Türk soyu için de Türkçülük odur. Onun içindir ki Türkçülüğe karşı olan bütün fikirlere, Türklüğe kasdı olan hareketler diye bakmaya mecburuz. Çünkü Türkçülük Türklükten başka bir şey değildir.

Türkiye’de Türkçülüğe karşı, hatta düşman fikirler de vardır. Ve bunların sayısı gittikçe artmaktadır. Türkçülüğe karşı ve düşman fikirlerden birisi de kürtçülüktür.

Kürtçülük, Türkiye’nin doğusunda, müstakil bir Kürt devleti kurma davasının ideolojik adıdır. Bir memleketin, ister bütünü, ister bir parçasını hedef almış bir hareketin, o millete düşmanlıktan başka bir manası düşünülebilir mi? Bu bakımdan kürtçülük de, Türkiyemiz’e karşı bir düşmanlık hareketinden başka bir şey değildir.

Vatanımızın bir parçasını bizden koparmak isteyen bir düşmanca hareketin karşısına dikilmek, elbette ki, hem hakkımızdır hem de vazifemizdir. Bu hakkı ve vazifeyi herkesten önce yerine getirmek de, elbette ki, sorumlulara aittir. Fakat, Türkiye’de, yıllardan beri esen ve estirilen Türklük meselelerine sırt çevirmiş, milli şuurdan mahrum ve madde mihverdi etrafında dönen hava, bu gibi hayati meselelerle ilgilenmeleri gerekenleri ya gevşetmiş, ya da vurdumduymazlar haline getirmiştir.

Bu gibiler, Türkiye’yi tehdit eden bütün tehlikelere karşı, bir heykel hissizliği içerisindeyler. Öylesine ki, tehlikeleri dışarıdan gören ve gösterenlerin uyarmaları da onları kendilerine getirememektedir.

Türk dünyasında, milli şuurun en kuvvetli temsilcileri bulunan Türkçüler, milli varlığımızı tehdit eden bütün düşmanca fikirler ve hareketler ile, yıllardan beri mücadele halindedirler. Bu düşman fikirlerin en korkuncu komünizmle, yıllardan beri mücadele etmekte bulunan Türkçüler, son yılların azgın kürtçülük hareketinin karşısına dikilmekten de geri kalmamışlardır.

Esasen Türkçülerin, yıllardan beri savaşmakta oldukları komünizm ile, son zamanlarda onun yanına katmak zorunda kaldıkları kürtçülük, birbirlerinden pek de ayrı şeyler değildir. Çünkü, Türkiye’nin doğusunda bir Kürt devleti kurma gayretleri de, milli(!) bir elbiseye büründürülmüş bir kızıl hareketten başka bir şey değildir. Ve artık bu, o kadar açık ve o derece küstah bir hale gelmiştir ki, bunu görmemek için körden de öte olmak gerekir.

Türkçüler, devletimizin büyük bir parçasını bizden koparmak isteyen bu ihanet hareketini, bütün çıplaklığı ile ortaya koymuş bulunuyorlar. Çünkü onlar, bunun, bir millet ve devlet vazifesi olduğunu bilmektedirler.

Fakat, devletimizin bir parçasında gözleri olanların paralı maşaları, kızıl sisteme uygun bir gürültü ve yaygara ile, bu Türkçü uyarmanın karşısına dikilmekten geri kalmamış bulunmaktadır. Ve bu yaygara ile de kafasız, bilgisiz ve şursuz kişileri tesirleri altına almaya muvaffak olmaktadır.

Bu konuda en acı şey, bu gibi düşmanca hareketlere karşı en büyük vazifeleri, devleti koruyacak tedbirler almak olanların da bu yaygaraların tesirinde kalmalarıdır.

Bu gibilere sormak hakkımızdır:

Türkiye’de bir kürtçülük hareketi yok mudur? Bu hareketin hedefi, memleketimizin doğu topraklarında ayrı bir devlet kurmak değil midir?

Bunlar, iddialarını açıkça dile getiren dergiler de çıkarmamış mıdır? Bu hususta, hazırlanmış resmi raporlar da yok mudur? Ve bütün bunlardan sonra, devletimizin bir parçasını bizden koparmaya ve çalmaya çalışmak bir ihanet hareketi değil midir? Ve nihayet bu, müstakil Kürt devleti kurma gayretleri (hani şu dillerden ve kalemlerden hiç eksik edilmeyen) Anayasa'ya uygun bir davranış mıdır?

*

Türkçü, kürtçülük ihanetinin karşısına, bunu bir milli vazife bildiği için dikilmiştir. Tıpkı, yakın geçmişte, komünizmin karşısına dikildiği gibi...

Türkçü, yakın geçmişte, komünizmle mücadele ederken, hainlerin ve hainlerle iş birliği yapan zalimlerin, müstebitlerin, dalkavukların, renksizlerin ve onlar seviyesindeki bütün yaratıkların kahbelikleri karşısında, Türklük vazifesinde gerilemiş miydi?

Bugün de gerilemeyecek ve devletinden parça yutmak isteyen hainin de, sanki o hainle birlikte imiş gibi kendisine karşı yürümek gayretindekilerin de karşısına dikilecektir.

Hem de Bozkurtlar gibi...

ÖTÜKEN; Ağustos 1967; 44. Sayı

*****

DALKAVUK ROBOT

Istanbul'da geçtiğimiz ay gerçekleştirilen otomobil fuarında şüphesiz en çok ilgiyi Honda firmasının ürettiği Asimo adlı robot gördü.

Otomobil fuarlarına ziyaretçi olarak gidenlerin önemli bir kısmını, tanıtım görevi üstlenen mankenciklerin etek boylarını merak eden hormonal dengesi bozuk zavallılar oluştururdu, fakat bu sefer öyle olmadı. Asimo mankencikleri bile geride bırakan bir ilgiyle karşılandı.

Başvekil hazretleri de merak buyurmuş olacak ki, otomobil fuarını ziyaret ederek Asimo'nun elini sıkma şerefine nail oldu. El sıkışma merasiminin ardından da Asimo ve başvekil; malum şarkı eşliğinde bir süre yürüdüler. "Beraaaber yürüdüük biz bu yollardaaa"

Türkiye'ye gönderilen bir robotun yalakalığa programlanması ilginç bir hadisedir... Fakat nihayetinde o bir robottur, ne yapması söylenilmişse onu yapar. Her gün gazetede ki köşelerinde "Beraber yürüdük biz bu yollarda" yazan dalkavuklar dururken Asimo'ya kızmak sizce de haksızlık değil mi? Kanunları AB, Ekonomisi IMF, dışişleri ABD tarafından programlanmış bir ülkenin başvekiline başka türlü davranılmaz ki...

ELBİRLİĞİ DERNEĞİ BİLDİRİSİDİR

Nihal Atsız.... Bilge Atsız.... Atsız Hoca.... Atsız Koca.... Atsız Ata.... Bilmem ki seni nasıl anlatmalı? Irkımızın şeref taşan mazisinden biz Türkçü gençlere kalan bir ışıksın. Sen, atlıyı atından indiren, sen; saldırı geri dönmeyen, sen; Kürşad'ın ya da onun 39 yiğidinden birinin ruhunu taşıyan ve 20nci yüzyılda bizim yolumuzu aydınlatan bir bilgesin.

Ey Atsız! Ey Koca Atsız! Ey Tanrı Dağı'ndaki Adam! Ey Türkçülüğün besmelesi, bilgesi... Senin, arkadaşlarının ve Türk milletinin asil Türklük davasını bir bayrak gibi devraldık. Bayraktarlar şehit olsa da bayrak yerinde duracaktır. Bu dava için işte senin ruhun ve burada bulunan tanıkların önünde ant içiyoruz:

Büyük Türkeli'nde , Türk uruğunun kayıtsız şartsız hakimiyetini ve bağımsızlığının sağlanması, Türklüğün her yönden bütün milletlerden ileri ve üstün olması ülküsü yolunda ömrümüzü harcayarak bütün Türkçüler elbirliği, işbirliği yaparak hedefe ulaşacağız.

KÖK KİRSİN, KIZIL ÇIKSIN!

Tanrı Türk'ü korusun!

ELBİRLİĞİ DERNEĞİ

İdare Yeri: Molla Şeref Mh. Halıcılar Köşkü Sk. Nu:2 Daire:3 Fatih İstanbul

Belgegeçer Nu: 0533 942 6943

İnternet Adresi: www.elbirligidernegi.org

TRT SATILIR MI ?

■ ÖNDER TURANCIOL

Cumhuriyet tarihinin en büyük yolsuzluk operasyonlarından biri yaklaşık bir yıl önce Uzan grubuna yapıldı. Yolsuzluk, tehdit, şantaj ve banka hortumlama gibi çeşitli suçlardan Tayyip Erdoğan hükümeti tarafından gerçekleştirilen büyük operasyon sonrası Uzan grubunun yüzlerce şirketine el konuldu. El konulan şirketlerin tüm malvarlıkları satılmaya başlandı. Silahlar, kontörler, şaraplar, otomobiller, minibüsler v.s.v.s. Hükümet başarısını 'işte milletin çalınan parasını çatır çatır geri alıyoruz' diye açıklayarak, gönüllere su serpti! Biz de züğürt tesellisi ile avunmayı gelenek haline getirmiş bir milletin evlatları olarak, Dinç Bilgin'i, Aydın Doğan'ı, Korkmaz Yiğit'i ve diğer malum şahısları yani bugüne kadar bizi soyanları şimdilik unutup(!) Uzan tesellisi ile bir süre daha avunmaya mahkum kaldık. Bu grubun neyi var neyi yok satılırken, değeri milyarlar eden ve yerli-yabancı birçok firmanın gözüne kestirdiği 'şirketler' bir kenarda TMSF tarafından atanan memur yöneticileri ile yeni bir yapılanma sürecine girdiler. Yeni yapılanma süreci demekle resmi hükümet borazanlığını kastediyorum! Yani ikinci bir TRT' den. Star televizyonu aldı başını gidiyor, her gün ilk haber hükümet icraatları. Star gazetesi artık hükümetin AB başarılarından bahseder oldu. Grubun radyolarının başına Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen "Gezegen Mehmet" isimli deneyimli radyocu getirildi. Yani Star yayın grubunda her şey güllük gülistanlık devam ediyor. Sanki hiçbir şey olmadı. Bu medya grubunda bulunan gazete, tv ve radyolar hükümet için çok değerli ama bunun yanında da satışları halinde hükümete en çok para kazandıracak şirketler. Bu medya grubunda bulunan şirketlerin ne kadar edebileceği hakkında tahminde bulunmanız için sizlere küçük bir örnek vereyim. Gruba bağlı 7 radyonun aylık reklam geliri 2 milyon dolar! Devlet 100.000 lira alacağı için memuruna haciz gönderecek kadar alacağının peşine düşerken, Uzan grubunun medya kuruluşlarını neden hala satmaz ya da satamaz! Hiç düşündünüz mü? Aslında biraz siyaset biliyorsanız ve gazeteleri de takip ediyorsanız tahmin etmeniz güç değil.

TMSF devletin alacaklarının zan grubundan tahsil etmekle yükümlü, RTÜK ise devletin özel radyo ve televizyon yayını denetlemek ve sürmesini sağlamakla yükümlü. Ama ne hikmetse iki devlet kuruluşu da birbirlerine onay verdikleri halde bu şirketler SATILAMIYOR! TMSF başkanı RTÜK izin vermiyor, bu yüzden satamıyoruz diyor. RTÜK ise TMSF yanlış değerlendiriyor bu şekilde bu şirketler satılamaz diyor. Karşılıklı açıklamalar günler boyu sürdü, ama bu iki kurumun başkanı baktılar ki bu tutarsız açıklamalara artık kendilerinin bile inanmayacağı boyuta geldi, artık susmaya karar verdiler. Arada bir (genelde pazartesi günleri) şirketlerin birkaç gün içerisinde satış işlemlerinin başlayacağı söylen-tileri kulaktan kulağa yayılıyor. Ve bu dedikoduların merkezinde genelde şeriatçı kesimi temsil eden hüldingler bulunuyor mesela Ülker grubu. Ama Ülker grubu dedikoduların çıkmasından sonra hemen bir basın açıklaması yaparak bu şirketlerle ilgilenmediklerini belirtiyorlar tıpkı diğer şeriatçı kesim şirketleri gibi. Ama bu söylentiler genelde bu şirketlerin yöneticiliğini yapan devlet tarafından atanan yöneticilerin kellesini alıyor. Her söylenti sonrası bu şirketlerde mutlaka yönetici değişikliği yapılıyor. Çünkü söylentilerle ilgili olarak diğer medya gurubundaki gazetecilerin şirketlerin yöneticileri ile muhatap olması istenmiyor. Yani bu şirketlerde devletleştirilmeye başlandı. Bu arada devlet tarafından bu şirketlere atanan üst düzey yöneticilerin aylık maaşlarının milyarlarla ifade edilecek kadar yüksek olduğunu belirtmeliyim. Kısacası hükümet gözümüzün içine baka baka bizlere yalan söylüyor! Tayyip elindeki medya gücünü satar mı? Bu hükümet TRT'yi ne zaman satarsa bu şirketleri de o zaman satar. TRT resmi yayın organı ve yıllardır hangi hükümet görevdeyse yayınlarını ona göre yönlendirir yani bir şekilde hükümetin resmi borazanıdır. Bizim halkımız yıllardır bunu çok iyi bildiği ve idrak ettiği için artık resmi borazanlığı yemiyor, çünkü biliyor ki hükümet küçük bir rüzgar çıkarsa TRT bize bunu fırtına diye anlatacak. Cem UZAN devletin hala satmadığı bu medya kuruluşları sayesinde yüzde 7 oy aldı. Bu yüzde 7 oy oranını Tayyip Erdoğan hükümetinin lehine çevirmek için TRT aciz kalır, çünkü dedik ya HALK YEMEZ artık! Ama devlete ait olmayan ama şu anda devletin yönetiminde olan bir medya gurubunun televizyon, gazete ve radyolarında hükümet rüzgarı fırtına olarak anlatılırsa HALK BUNU ÇOK RAHAT YER. Kısacası; Tayyip altın yumurtlayan tavuğunu satmaz.

KIRIM'DAN YÜKSELEN BİRLİK ÇAĞRISI

■ EMRE KOŞAK

emrekosak@turkcutavir.com

İsmail Gaspıralı kendi devrinde Türk dünyasında Türk Birliği'nin “**tercüman**”ıydı. Kırım'da çıkardığı **Tercüman Gazetesi** bütün dünya Türklüğü'nü kucaklayan ve Türk ellerindeki haberleri yayınlayan ilk haber gazetesiydi.

İsmail Gaspıralı dilde birliğe çok önem veriyordu. Dünyadaki bütün Türkler'in anlayabileceği tek bir dilin konuşulmasını istiyordu. Zaten Tercüman Gazetesi'ni de bu amaçla çıkartıyordu.

“**Dilde, fikirde, işde birlik**” sözünü söylerken dilde birliği özellikle en ön sıraya koymuş ve dilde birlik olmadan fikirde ve işde birliğin sağlanamayacağını belirtmiştir.

O, zamanında böyle güzel ve mükemmel idealler kurarken biz daha maalesef Türkiye'de dil birliğini sağlamış durumda değiliz. Türkiye toplumunda en aydın geçinenlerimiz bile Türk diline sahip çıkmıyorlar. Onun yerine Batı dillerine özeniyorlar. Dolayısıyla “fikirde ve işde” Batı'nın kapıkulu olmaları, yerli uşakları olmaları “dil”deki özentiyle doğru orantılıdır.

İsmail Gaspıralı, yaşadığı devirde Türk dünyasındaki plansızlığa, metotsuzluğa, cehalete ve en önemlisi bağnazlığa ve kayıtsızlığa karşı bayrak açan Cedid Hareketi'nin kurucusu ve önder şahsiyetidir.

Yobaz, ilimden korkan bir anlayışın ürünü olarak yer yer iftira ve karalama kampanyalarına maruz kalan “**Cedid Hareketi**”; Türkistan'ın ileriye dönük kalkınması ve modernleşmesi yönünde belirlediği temel ilkelerle çağdaş-demokrat toplum ve devletlerin profilini çok güzel bir şekilde çizmiştir. Daha cumhuriyetimiz kurulmadan önce Türkiye sınırları dışındaki bir grup Türkçü aydın tarafından belirlenen bu ilkelerin Türkiye Cumhuriyeti aydınlanmasında da çok büyük ve derin etkileri olmuştur. Bugün bile bizim açımızdan da uygulanması şart olan ihtiyaçları içeren bu ilkelere. dilerseñiz özet olarak değinelim:

- Milli kültüre dayalı bağımsız ve hür bir millet olarak yaşamak hayatın esasıdır. Bu bütün milletlerin idealidir.

- Bizim maksadımız Türkistan'ın müstakil ve hükümetin milli olmasıdır.

- Hür Türkistan'da devletin şekil ve idaresi cumhuriyet olup, hakimiyetin kaynağı demokratik usullerce seçilen Millet Meclisi, vilayet ve şehirlerdeki meclislerdir.

- Türkistan'daki Türk olmayan unsurlar medeni muhtariyetin hukukundan istifade ederler.

-Memlekette vicdan hürriyeti tam olur. Dini ayinlerin icrası hür bir şekilde devlet himayesinde gerçekleştirilir. Memlekette ecnebi misyonerlerin faaliyetlerine müsaade edilmez.

- Basın ve neşriyat hürriyeti ve şahsi hürriyetler devletin anayasası ile teminat altına alınır.

- Memlekette esas vergi kazançtan alınır. Miras üzerinden de kazanç nispetinde vergi alınır. Türkistan'da eski zamanlardan kalmış ortaçağ vergileri lağvedilir.

-Türkistan'daki en önemli sorun göçmen kabilelerin yerleşik hayata geçirilmesi sorunudur. Bu mesele büyük nehirler etrafında tarım arazileri açmakla hallolunur.

- Türkistan'a Türk ırkından olan kavimlerden ve Müslümanlar'dan başka muhacir getirilemez.

- Türkistan'da işçi meselesi milli sanayinin kurulmasıyla çözülür. Annelerin çalışma şartları, iş saati, küçüklerin ve kadınların çalışması ve hizmetlerin muhafaza edilmesi ve sigorta gibi meseleler ise Avrupa gibi modern milletlerin usulleri ile düzenlenir.

-Modern bir hukuk düzeni ile kişilerin din, dil ve ırk ayrımına bakılmaksızın tarafsız ve bağımsız bir yargı sistemi kurulacaktır.

- Kadim bir medeniyetin ocağı olan Türkistan'da asırlardan beri kerakum edip gelen medeniyet eserlerinin muhafazasına ve bunların da yerli hars ve medeniyetin yükselmesine hizmet edecek bir şekle sokulmasına çalışır.

Araştırmacı-yazar İbrahim Dilmaç'a göre; "Türkistan aydınlanma hareketi olan ve maalesef tamamlanamayan "cedid" doktrini modern, demokratik, laik, serbest piyasacı ve Turancı bir düşüncedir. Bu aydınlanma çabaları ile birlikte Bolşevik Rusya'sına karşı silahlı bir direniş başlatan Basmacılar Hareketi'ne rağmen Türkistan 70 yıl sürecek SSCB esaretine ve komünist toplum düzenine geçmek zorunda kalmıştır. Bu 70 yıl boyunca demir perde örülerek sosyal yapı dondurulmuştur. SSCB'nin yıkılışından sonra ise donmuş olan feodal

gelenekler yeniden yeşermiş ve bunun neticesinde de komünist-faşist kırması totaliter diktatörlükler egemen olmuştur."

Türk dünyasında şu an büyük bir uyanış gözlemlenmektedir. Bağımsızlık ateşi alev alev bütün yüreklerde tutuşmaktadır. Fakat bu büyük uyanışa zemin hazırlayan, ilk birlik çağrısını yapan dev şahsiyet İsmail Gaspıralı'nın memleketi Kırım hala esaret altındadır. Ve Kırım Türkleri halen dünyada en büyük asimilasyona ve zulme uğrayan Türk topluluklarındandır. Biz, Turan'ın Karadeniz'deki gözbebeği Kırım'a sahip çıkmayacağız da nereye sahip çıkacağız?!.. Biz, Gaspıralı'nın varisi Mustafa Cemiloğlu'na sahip çıkmayacağız da kime sahip çıkacağız?!..

BOZKURT RAUF DENKTAŞ'IN

15 KASIM CUMHURİYET BAYRAMI KONUŞMASINDAN

Sevgili kardeşlerim; bana 1958'den itibaren her safhada her zaman güvündünüz. Sizin sesinizi söylediğim için, sizin kalbinizde olan milli aşkı yansıttığım için, anavatana olan hasretin giderilmesi için uğraşacağımı bildiğiniz için, Rum'a boyun eğmeyen sizlerin sözü olacağımı bildiğiniz için, zorluklar karşısında teslim olmayacağımı bildiğiniz için güvündünüz. Her seçimde beni desteklediniz, bana oy verdiniz. Gün geldi bana Cumhurbaşkanlığı mevkiini layık gördünüz. En zor olan görüşmecilik görevini hiç çekinmeden yıllarca bana verdiniz. Size "uzlaşmaz, barış istemez, Kıbrıs Türklerinin haklarını korumuyor" diyenlere kulak vermediniz. Sizden aldığım güvenle ve inançla vicdanımın sesine bakarak, doğruyu yapmayı görev bildim ve yaptığımı inanıyorum. Bugün bu görevin son ayları gelmiştir. Kimse size "Denktaş sizi terk ediyor" demesin. Denktaş halkının arasına dönüyor. Çünkü Cumhurbaşkanı olarak yetkileri, görevini vicdanının emrettiği şekilde yapabileceği yetkiyle donatılmış değildir. Çünkü Annan Planına "evet" demiş olan bir halkın devşirmesi gereken ve hakkı olan bazı şeyler vardır. Bunlar önünde ben engel olmam. Ama evet diyenlere şunu söylüyorum: Evetinizi devletten , bağımsızlıktan, egemenlikten vazgeçtiğiniz şekilde yorumlayanlar vardır. Buna karşı direnmeniz gerekir. Buna karşı ses vermeniz gerekir. Buna karşı 1963-74 yıllarında yaptığınız gibi ben varım, var olacağım demeniz gerekir. İşte bu sesi verecek olan siz halkımın arasına döneceğim. Sizinle beraber bu mücadeleyi vereceğiz. Cumhurbaşkanlığına devletini ve egemenliğini korumak yeminiyle oturacak kim olursa olsun baskılar altında onun devletten veya bağımsızlıktan vazgeçmemesi için kendisine destek olacağız, sizinle birlikte bu mücadeleyi bu onurlu mücadeleyi yine birlikte vereceğiz. Sakın kimse size bu işin sonuna geldik demesin. Rum halkı ve Rum liderliği 1963-74 yılları arasında Kıbrıs Türklerine yapmış olduğu hasarı, yapmış olduğu zararı, ziyarı, kötülüğü, işlediği zulümleri kabul etmez, özür dilemezse, Papadopulos'un dediği gibi dünyaya sadece '1974'de başlamış bir Kıbrıs meselesi, vicdan meselesi' yalanının arkasına saklanarak Kıbrıs'a sahip çıkma oyununu oynamaya devam ederse biliniz ki biz ne atılım yaparsak yapalım hiçbir şekilde bir yere varamayız. Bağımsızlıktan, egemenlikten vazgeçerek Rumlara yamalanmadıktan sonra hiçbir sonuç alamayız. Onun için hep bir ağızdan 1963-74 yıllarını unutmduğumuzu ve unutmayacağımızı, düşmanlık için değil hak için, düşmanlık için değil ama Rum'u bilmek için bunu çocuklarımıza öğretmeyi bir görev addedeceğimizi herkes bilmelidir. Bu nedenledir ki hükümet adına bir bakanlık tarafından yapılmış olan tarih kitaplarını gözden geçirmek mecburiyetindeyiz. Son görevimiz bu olmalıdır. Bu kitaplar Rum'u Türk'e melek gibi tarif etmektedir. Öyle melekler ki bizim "millet" dememiz, "bayrak" dememiz, "vatan" dememiz, "anavatan" dememiz, "63-74 yılları" dememiz, bizim bize yapılanları hatırlamamız gerekli değilmiş. Bu hatadan hükümet dönmelidir. Bunu, bizim çocuklarımıza ve tarihe yapma hakkımız yoktur.

DİLDE BÜTÖVLEŞME

■ METANET AZİZGIZI ALİYEVA

Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi
Araştırma Görevlisi

Türk Dünyasının yeni dünya düzeninde öz yerini, adaletli hakkının berpasını temin etmeyin birinci yolu yığılıb qalmış umumi problemlerinin halledilmesidir. Bunun için Türk devletleri üzerine bir çok mesuliyetli vazifeler düşür ki, bu vazifelerden biri de birge fealiyyetin teminidir. Türk Dünyasında iş birliyinin güçlenmesi, birlik-beraberlik ruhunun ve şuurunun yükselmesi, medeni-menevi medeniyyetin yaklaşması için **dilde bütövleşme** yegane doğru yoldur. Bu yolda bir sıra problemlerin hallinden sonra uğur qazanılacağı ve diger ümumilli problemlerin de halledileceyi şeksiz-şübhesiz mümkündür.

Dilde bütövleşme yolu karşısında olan problemlerin bazılarını aşağıdaki kimi göstere bilerik:

1. Vahid Türk edebi dilinin kabul edilmesi ve geliştirilmesi;
2. Vahid Türk milli kimliyinin idrakı ve Türk milli adının berpası;
3. Türk tarihi ile bağlı gerçekliyin berpası;
4. Türk elm adamlarının birliyi;
5. Türk elmi kitabhanalarının birge fealiyyetinin temini;
6. Vahid Türk soyad sisteminin yaradılması;
7. Din birliyinin geliştirilmesi;
8. Medeni – manevi medeniyyet birliyinin berpası;

-- Vahid Türk edebi dilinin qebul edilmesi ve geliştirilmesi

M. Resulzade yazır: “Dil milletin zahiri ve batınıdır”. Dil millet olmanın ve milli birliyin önemli ögesidir. Bilge Kağan Göktürklerin mağlubiyetini bele ifade etmişdir: “Türk beyleri Türk adını burahdı, Çinlilerin ünvanını aldılar”. Büyük Türk milleti parçalanaraq şovinst imperiya toplumlarının alt toplumuna çevrildikten sonra hala da, öz dil müstaqilliyini qazanmamışdır. Tarihen Türk yurdu olan ve 1947-ci ile qadar müsteqil devlet olan Doğu Türkistan’da yaşayan Türklere Çin dilini, keçmiş

Sovyetler İttifaqının terkinde olan Türk toplumlarına Rus dilini, Azerbaycan’ın güney Türk toplumuna Fars dilini, XV asır Safevi dövlətinin arazisi olan Kenger(Basra) körfezinin Türkmen toplumuna ise Arab dilini esas dil kimi qabul etdirmişler. 26 Eylül 1932-ci il Türk Dili Qurultayında Atatürk öz eli ile yazmış: “Yüksek istiklalını qorumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan qurtarmalıdır”. BMT-nin 1948-ci ilde ilan olunmuş insan hüquqları ve azadlıqları baresindeki Ümumi Beyannamesi, YUNESKO-nun Baş Konftansı tarafından 1968-ci ilde qabul edilen müstemlekeçiliyin ve irqçiliyin ortadan qaldırılmasına yardım etme meqsedli 9.12 sayılı qararı, BMT-nin 1969-cu il qabul edilmiş “İçtimai İnkişaf Beyannamesi”, 1976-cı ilde YUNESKO-nun yeni müstemlekeçilik ve yeni irqçiliyin ortadan qaldırılmasına dair 12.1 sayılı qararı olmasına bakmayaraq hele bu gün de, Türk toplumları öz müsteqilliklerini qazanmamışlar. Lakin dünyada geden demokratikleşme prosesi diger toplumlar kimi Türk toplumlarının da öz müqəddaratını halletmeye imkan yaradacaqdır. Türk toplumları Birleşmiş Milletler Toplumsal Gelişme ve Kalkınma Bildirgesinin (11 Aralık 1969) I maddesini; (“Tüm halkların ve tüm toplumların, ırk, renk, dil, uyrukluq, etnik köken, aile ya da toplumsal statü ya da siyasal ya da başka bir inanç ayırımı gözetilmeksizin, onur ve özgürlük içinde yaşama ve toplumsal gelişme ürünlerinden yararlanma hakkı ve gelişmede kendilerine düşen katkıda bulunma ödevi vardır”) elde esas tutaraq bir-biri ile elaqeni öz ana dillerinde - Türk dilinde qurmaq haklarını müdafie edecekler. Wilhelm Von Humboldt “Bir milletin ana dili, o milletin gerçek yurdu ve ana vatanıdır” demişdir. Şübhesiz yeni dünya düzeni toplumlara azadlıq vererek dil azadlığını da bizlere qazandıracak ve Vahid Türk edebi dilinin formalaşması, zaman keçdikçe tabii bir proses olacaqdır. Lakin bu Türkçe’nin formalaşmasında dilci alimlerimizin tedqiqatına büyük ehtiyac duyulur. Tedqiqatçılar bütün Türk boylarına mahsus ortağ sözləri bir araya getirerek bunun vahid Türk edebi dilinde işlenmesini temin etmeye ve edebi yazı dilinin gelişmesine çalışmalıdırlar.

■ **Vahid Türk milli kimliyinin idrakı ve Türk milli adının berpası**

Milli qurur ve milli kimliyin oyanması milli dilin inkişafından keçer. Kimliyini tanıyan ferd özünün hansı millete, hansı medeniyyətə, hansı dile, hansı ahlqa sahib olduğunu anlayır. Ona göre de, aydındır ki, ferdin inkişafı onun kimlik şuurundan keçir. Eyni zamanda, her hansı bir milletin mahvı onun milli kimliyinin mahvı ile başlayır. Milli kimliyin yitmesi düşmenin en güçlü silahına çevrilir ve onun ideoloji tebligatının esasını teşkil edir. Bunu Rus çarlarından birinin aşağıdaki sözlerinden açıqca görmək olar: "Müselmanları tamam sakitce, özleri sezmeden qahr etmək, azaltmaq lazımdır. Rus memurları gedib çıxa bilmeyen yerlere bele rus qadınları getmelidir".

Zaman-zaman böyük Türk Dünyasını parçalamaq üçün bu tebligatdan istifadə edilmişdir ve bu gün de edilir. Milli kimliyin itirilməsinin ilkin başlangıcı milletin adının itirilməsi ilə başlamışdır. "Gülüstan"(1813-cü il) ve "Türkmençay" (1828-ci il) müqavileləri ilə Rusiya'nın Azərbaycan'ı yarıya bölməsi səbəbinə Azərbaycan Türk milleti de ikiye bölündü. O zamanlar Rusiya'nın Tahran'daki səfiri Qriboyedov Peterburqa hesabatında yazırdı: "Bu xalq birdir ve hamısı özünü Türk sayır. Biz ya Azərbaycan'ı bütövlükde işğal etməliyik, ya da onu parçalayıb Arazdan Şimalda yaşayanlara "Oğuz", yaxud "Tatar" adı qoymaqla onları bir-birindən ayırmalıyıq. Ya da onları ölkənin adına uyğun Azərbaycanlı adlandırmaq daha doğru olardı".

Neticede, Türkmençay müqavilesi bağlanan dövrdən xalqımız uydurma adlarla adlandırıldı ve bu, bölünməyimizi şüurlardan silmək, milletimizi assimilyasiya etmək üçün milli kimliyimizi ortadan qaldırmağa yönəlmiş ciddi bir addım idi. Eyni gediş digər Türk xalqlarına da tətbiq edildi ve bununla da tekce Azərbaycan'ın yox, bütün Türk dünyasının milli kimlik şüurunu ortadan qaldırmaq üçün vahid Türk milli adı evezinə, müxtəlif yerli etnik adlar qabardıldı. Azərbaycan'da indi de milli adımlarımız problem olaraq qalır. Gah Tatar, gah Azeri adlandırılan Azərbaycan Türk milleti bu gün Azərbaycan'ın güneyində rəsmən Türk, Azərbaycan'ın quzeyində isə Azərbaycanlı adı ilə adlandırılmaqdadır.

■ **Türk elmi kitabxanalarının birge fealiyyətinin temini**

Her Türk dövlətində ana dilində kitabxanaların yaranması ve qorunması ilə bərabər, ortağ Türk edebi dilində kitabxanaların yaradılmasına böyük ehtiyac vardır. İndiye qadar aparılmış şovinst siyaset bizi birleşdiren vahid Türk edebi dilinə imkan verməmiş, bizim üçün Rus dilini umumi edebi dile çevirmişdir. İndi isə boş olduğu üçün bu yeri İngilis dili rahatlıqla tutmaqdadır. Özümüzü dünya qalıplarına uyğunlaşdırmaq üçün Rus dilli kitab bazasını İngilis dilli baza ilə evez edərək ister klassik, ister de virtual (sanal) kitabxanaları xarici dilde qurmağa can atırıq. Lakin unutmamalıyıq ki, biz millet olaraq öz ana dilimizdə təhsil almalı ve elmi biliklərə yiyələnməliyik. Bu da vahid, ortağ Türk edebi dilində kitabxanalar yaradılmasını ve onların birge, əlaqalı fealiyyət göstərmələrini təmin etməyi tələb edir.

■ **Türk tarixi ilə bağlı gerçəkliyin berpası**

Dilde bütövləşmə yolu milli kimliyin derkindən, milli kimliyin derki isə elm ve maariflənmədən keçir. İlkin olaraq Türk tarixinin düzgün yazılması ve insanlara çatdırılması problemi həllənməlidir. Bu problemin həlli üçün Rus ve Fars şovinizminin müddətli tarixçilərindən fərqli olaraq Türk Dünyasının həqiqətlərini üzə çıxaran ve yazan tarixçilərə ehtiyac duyulur. Bütün Türk dövlətlərinə aid bu problemin həlli Türk tarixçilərinin birge səyi nəticəsində həllənməlidir. Bu səbəbdən de Türk Dünyası Tarixçilər Birliyinin yaradılmasını günümüzün tələbi hesab etmək zəruridir.

■ **Türk elm adamlarının birliyi**

Problemlərdən biri Türk alimlərinin qarşılıqlı sıx əlaqə saxlamaları, birge çalışmaları məsələsidir. Bunun üçün isə Türk Dünyası Akademiyasının yaradılması qarşımıza qoyulan məqsədlərdən biri olmalıdır. Bu Akademiya hər Türk ölkəsində açıqlaraq vahid şəbəkəyə çevrilməli ve dünyanın bütün Türk alimlərini bir araya gətirib onların iş birliyini, qarşılıqlı eməkdaşlığını təmin etməlidir. Hazırda Azərbaycan, Qazaxıstan, Özbəkistan, Qırğızıstan, Türkmenistan, Tatarıstan ve sair Türk ölkələrinin Elmlər Akademiyası ve Türkiyə'nin uyğun qurumu bu yolda ilk addımı ata ve vahid təşkilatlanmaya yönəlmiş ciddi iş görə bilər.

■ Vahid Türk soyad sisteminin yaradılması

Bu gün keçmiş Sovet pasportlarının Azərbaycan kimlik vəsiqəsi ilə evez edilməsi prosesi getse de, yeni vəsiqələrin köhnə pasportlardan mahiyyətce ele bir ciddi farkı yohdur. Yene soy adlarımız Ruslara mahsus ov(ova), yev(yeva) sonluqları ilə yazılır. Yani biz millet olaraq öz Türk soyad sonluqlarımızı resmi sənədlərdə görmürük. Ona görə de, bu yanlışlıq düzəldilməli və ister Azərbaycan'da, istersə də digər Türk ölkələrində esas kimi qəbul ediləcək vahid soyad sistemi yaradılmalıdır. Türk kimliyini belirten soyad sisteminin yaranması milli adı, milli kimliyi, milli dili ifadə etdiyi üçün dilde bütövləşmə yolunda bu problemin də həllənməsinə böyük ehtiyac duyulur.

Din birliyinin gəlişdirilməsi

Sosyal bütönləşməni yaradan faktorlardan biri din olduğu kimi, sosial ayrımı yaradan faktorlardan biri də dinsizlikdir. Toplum və milletin fərqli hala gəlməsi üçün bu iki zəddli faktorlardan geniş istifadə edilmişdir. Rus şovinizminin yaratdığı Sovyet toplumunun esas tərkibi Türk olduğu üçün, bu toplumda müsəlman dini qəbul edilməli idi. Lakin bu gerəkliyin qarşısına almaq üçün topluma dinsizlik- ateizm aşılındı. Sovet Azərbaycanı'nın IX qurultayında baş nazır Rəhmanov Azərbaycan'da Sovet hökumətinə qarşı mövcud olan üç növ müəhalifətdən birinin "Dindarlığı qüvvətləndirmək məqsədi ilə məhəcidlər ətrafında birləşən klerikallar" olduğunu söyləmişdir. Azərbaycan'ın güney toplumuna isə "İslamda millet birdir" şüarı təqdim edilmişdir. Her iki halda şovinizm dindən siyasi məqsəd üçün yararlanmışdır. Ateizm yayılmasında Komünist ideologiyası, dindarlığın möhkəmlənməsində "İrançılıq" prinsipi həyata keçirilmişdir. Her iki halda "qorku" faktoru esas rol oynamışdır. Türk toplumu isə hər zaman Tanrısını sevmiş. O səbəbdən də Türk Müsəlmanlığı "sevgi" faktoru ilə gəlişmişdi. Dinin dilimizin qorunmasında xüsusi əhəmiyyəti olduğunu bilərək, vahid Türk dilinin gəlişməsində də böyük rol oynayacağını nəzərə almalıyıq. Vahid Türk dilinin gəlişməsi eyni zamanda dinimizin qoruyucusu olaraq onu siyasi məqsədlərdən kənar saxlayacaqdır. "Quran"ın Fars, Arab dillərində deyil öz dilimizdə öyrənilməsi insanlara həqiqi bilgi verəcəkdir. Türk dilinin gəlişməsini sağlamaq üçün Quran'ın Türkçə çevirisinin yayılmasını sürətləndirməliyik

Medeni –manevi medeniyyət birliyinin bərpası

Parçalanmış Türk toplumları ayrı-ayrılıqda dastanları, ata sözləri, folkloru haqda danışarkən bu hazinenin yalnız onların içində olan topluma aid olduğunu düşünmüşlər. Lakin bu toplumlar şovinist cəynağından qurtulduqca digər Türk toplumları ilə əlaqədə bu hazinenin bütöv Türk millətinə mənsubluğunu anlamışlar. Qopuzun Türk'ə mənsubluğunu və dastanın qopuzla yaranan bir sistem olduğunu nəzərə alsaq, bu iki kültür nümunəsinin mehz Türk'ə aid olduğu anlamına gəlir. Kültürü bir olan toplumun dili də bir olmuş və zaman keçdikcə digər toplumlar içərisində deformatsiyalara uğramışdır. Bu gün qarşıda duran məsələ dastanlarımızı, folklorumuzu yenidən araşdırıb bir araya gətirmək, bir sözlə həlqın hikmətini bir yere toplayaraq sahibinə çatdırmaq lazımdır. Milletin kültür hazinesini bir yere toplayaraq qədim Türkçəmizi öyrənmək və vahid Türkçəmizi bu əsasla gəlişdirməliyik. Dilde bütövləşmə qarşısında olan bu problemlərin həlli təkcə vahid dilin ədəbi oku və yazı sisteminin yaranmasını deyil, eyni zamanda bir çox böyük ümummilli problemlərin həllinə də yol açacaqdır. Bu problemlərdən bəzilərini aşağıda göstərə bilərik:

1. Türk Dövlətlərinin vahid iqtisadi məkan sisteminin formalaşdırılması;
2. Vahid hərbi-strateji planların hazırlanması və tətbiqi;
3. Türk Dünyasında medeniyyətin tam yayılıb oturuşması və demokratik həyat tərzinin formalaşması.

Türk Dövlətlərinin vahid iqtisadi məkan sisteminin formalaşdırılması

Milət olaraq birliyimizin bərpasında iqtisadi əlaqələrin rolu danılmazdır. Türk Dünyası ərazisində qarşılıqlı güzeştli təminat sisteminin yaradılması böyük ilərleyişlərin və anlaşmanın əsasını qoya bilər. Mehz bu səbəbdən də vahid iqtisadi məkan sisteminin yaradılması günümüzün tələblərindən biridir.

Vahid hərbi-strateji planların hazırlanması və tətbiqi

Türk Dünyası hərbi sahədə ümummilli mənafeyi əsas olan vahid strateji planlar hazırlamalı və o sıradan, Vahid Türk Ordusunun yaradılması yönündə də gərəkli işləri hazırlayıb həyata keçirməlidir.

BİR BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ : JELTOKSAN (ARALIK) OLAYI

■ FAZILBEK MUSTANOV

Ankara Üniversitesi Yüksek Lisans Öğrencisi

Jeltoksan Olayının Nedenleri: Kazaklar 1970'lerden itibaren millî kültür ve tarihlerine sahip çıkmada dikkatleri çekmeye başlamıştı. Böylece Kazakistan'da Stalin devrinden beri uygulanmakta olan enternasyonalizm, yani Sovyet mono-kültürü politikalarının neticeleri bozulmaktaydı. Kazak aydınları Sovyet sisteminin açıklarından faydalanarak, halkı millî kültür ve tarih konusunda bilinçlendirmekteydi. Bu gelişmelerin önlenmesi ve Sovyet mono-kültürünün kuvvetlendirilmesi için, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin Kazakistan'da bir takım radikal tedbirler alması kaçınılmazdı.

1980'li yıllarda Kazaklar arasında millî şuur kuvvetlenmeye başlamıştı. Fakat, bu unutturulmaya veya yasaklanmaya çalışan Kazak tarihi, dili ve kültürünü öğrenmeye yönelikti. Ruslara kin gütmeye veya düşmanlık şeklinde değildi.

Jeltoksan olayı (17-18 Aralık 1986 yılı) öncesi Kazakistan'da demografik ve kültür gelişmeleri yerli Kazak halkının lehine olmaktadır. Bu durum Kazakların olduğu kadar, SSCB'nin Moskova'daki idarecilerinin de gözünden kaçmadığı muhakkaktı. Bilhassa Konayev'in Kazakistan'ın 1986'ya kadarki son 22 yılını kesintisiz ve güçlü adam olarak idare etmesi, cumhuriyette siyasî kadroların da Kazaklar lehine dolmasına yol açmıştı. SSCB döneminde Kazakistan'ın gelişmesine çok emeği geçen Konayev'i görevinden almazsa Kazakistan'ı Ruslaştırma yolundaki engel olduğunu anlamıştı. Bundan dolayı Kazakistan'da Kazak nüfusunun çoğalmasını, millî gelişmeleri engellemek için Rus asıllı Kolbin'i atamıştı. Bir taraftan, Kazakistan dışından bir parti yetkilisinin, Kazakistan Komünist Partisi Merkez Komitesi I. Sekreterliği'ne seçilmesi, Kazakistan'ın 17 milyonu aşan halkını küçümseme manasını taşımaktaydı. Sanki bu kadar insan arasında Kazakistan'ı idare edecek kabiliyette bir kişinin olmadığı ima ediliyordu.

Alanda toplananlar, bu konudaki görüşlerini açıkça ifade ettiler. Kazak gençlerinin 1986 Jeltoksan ayaklanmasının kökeninde millî kimlik arayışı çabalarının yattığı bir muhakkaktır. Aslında, Kolbin'in cumhuriyet liderliğine seçilmesi ayaklanma için bahane idi. Huzursuzluğa yıllar boyunca birikmiş problemler de sebep olmuştu.

1980'lerden sonra Kazakistan'da yüksek okulların tamamında öğretim dilini Rusça'ya çevirince Kazakça eğitim veren okullar kapanmaya başladı. 1938'de Kazakça tedrisat yapan okul sayısı 4391 iken, nüfusumuz kat-kat artsa da 1986'da bu sayı 2535'e kadar düştü. Diğer bir ifadeyle Kazakça eğitim veren 1856 okul kapanmıştı. Durumu başka bir açıdan daha bakarsak, Kazakistan'da tüm okullar içinde Kazakça tedrisat yapan okullar oranı %60 iken, bu oran 1986'da %32,4'e inmiştir. Neticesinde Rusça konuşabilmede SSCB'de ön safta yer alan halk olmuştu. Ayrıca, 1959'da Kazakistan'da Kazak nüfusu %29'a kadar düşmesi ve Rusların oranının %42,7'ye kadar çıkması, Sovyet idarecilerinin Kazakistan'ı enternasyonalizm politikalarının başarılı uygulanabileceği bir yer olarak görmelerine yol açmıştı. Yüksek Parti Okulları, üniversitelerde Kazak öğrencilerin sayısının azaltılması için çaba harcamıştı.

Kazaklar, dilinin yanı sıra millî tarih şuurundan da koparılmaya çalışıldı. Zaten, Sovyetlerin Rus olmayan milletlerin tarihinin olmadığını ispatlamaya yönelikti. Rus hakimiyeti Kazakların yaşam tarzına, davranış şekline ve hatta düşüncelerine etkilemişse de fakat Kazak milletinin temel değerleri ile inançlarına etki yapamamıştı.

Bunun hepsi toplanarak, Jeltoksan olayına neden olmuştu. Jeltoksan olayı sırasında talimatlar Gorbaçov'tan geliyordu ve onları yerine getirmek için Moskova'dan Sovyetler Birliği Merkez Komitesi, İçişler Bakanlığı, KGB ve SSCB Savcılığı görevlilerinden oluşan heyet Almatı'da bulunmuştu

Protestoların güvenlik kuvvetleri tarafından bastırılması esnasında 10 bin gösterici alanda bulunduğu sırasında Almatı'da haberleşme ve ulaşım bazı kısıtlamalar getirildi. Meselâ, basına sansür kondu ve yabancı gazetecilerin başkente girmesine izin verilmedi. Ayrıca Almatı havaalanı uçuşlara kapatıldı ve demiryolu ulaşımı kesildi.

Alana toplanan göstericileri dağıtmak için yeterli sayıda güvenlik kuvvetleri mevcuttu. SSCB'nin çeşitli şehirlerinden Almatı'ya getirilen polis ve İçişleri Bakanlığına bağlı özel askerlerden oluşan toplam 70 bin görevli, özel usullerle oluşturulmuş 16-20 bin civarında milis ve 20 itfaiye arabası katıldı. Kazakistan'ın diğer şehirlerinden de emniyet güçleri getirildi. Olaylar esnasında büyük çapta maddi zarar meydana geldi.

Kolbin'i protesto olayları sadece Almatı'da meydana gelmedi. Kazakistan'ın Cezkazgan Karağandı, Taldıkorğan, Arkalık, Kökşetau, Sarıözek, Talğar, Pavlodar ve Şımkent gibi başka yerlerinde de gösteri ve yürüyüşler yapıldı.

Alanda toplanan göstericileri dağıtmakla emniyet güçlerinin işi bitmemişti. Onlar, sokak sokak, hatta öğrenci yurtlarını tek tek dolaşarak, gösterilere katılanları aramaya çıktı. Sonra da kaçan göstericiler sokaklarda aranmaya başlandı. Gece karanlığında köpekli polisler, genç kızlar ile erkeklerin peşine düştü. Yer yer genç kızların çılgınlığı gece karanlığını yarıyordu. Kovalamaca esnasında polisler ile askerler önüne gelene, hatta hamile kadınlar ile emekli yaşlılara acımasızca vurup, dövdü.

Gençleri alandan çıkarma hareketi ve sokak sokaktaki göstericileri dağıtma hareketi sırasında askerler kürek, demir borular ve köpekler kullanıldı. Dağıtma esnasında acımasızca davranıldı. Askerler yakalanmış ve karşı koymayan gençleri bile yere yatırarak dövdü. Yediği darbeden düşenleri, yaralıları saçlarından veya ayaklarından tutarak sürüklediler. Kovup dağıtmadan sonra polise 2401 kişi getirildi. Bunların ancak 516'sı alanda yakalananlardı. Göstericileri alandan, alana yakın sokaklardan dağıttıktan sonra, alandaki karlar kanla eriyerek buz olmuştu. Olaylardan sonra yakalananlar üç ayrı kurumda gözaltına alındı.

Gözaltına alınanların sayısı, daha sonra Kazakistan parlamentosu araştırma komisyonunun elde ettiği bilgilere göre, Kazakistan İçişleri Bakanlığında 2336, KGB'de 2212 ve poliste 2401 kişi idi. Fakat gözaltına alınanlar bu rakamların çok üstündeydi. Resmi merciler gözaltına alınanların sayısını az göstermektedir. Komisyon araştırmalarına göre, gözaltına geçici alınanlar ile sorgu hücrelerine gönderilenler ve şehir dışına çıkarılarak soğukta kar üstünde bırakılanlar bu rakamlara dahil edilmemişti. Bunlar da dahil edildiğinde olaylardan sonra gözaltına alınanların sayısı 8500'ı geçiyordu. Rakamlardan da anlaşıldığı üzere çok sayıda insan olayla ilgili bulunarak gözaltına alınmıştı.

Ayrıca bu gözaltılarda insanlığa yakışmayacak derecede zalimce muameleler yapıldığı da tespit edilmiştir. Meselâ, olaylarda yakalananların sayısının çok fazla olması dolayısıyla nezarethanelerde yer kalmadığından göstericilerin bir kısmı araçlara bindirilerek şehrin 25-30 km dışına çıkarılarak, yarı çıplak vaziyette soğukta, kar üstünde bırakıldı. Böylece onların kışın soğuk-ayazında donarak hastalanması ve hatta ölmesi istendi. Başka bir olayda, bunun daha kötüsü işlenmiş, yakalanan göstericilerin kız veya erkek olmasına bakılmaksızın silah zoruyla karlara yüzükoyun yatırılmışlardır. Kim kafasını veya gövdesini kaldıracak olsa askerlerin dipçığıne maruz kalmıştır. "Bu milletten nesiller olmasın" diyerek kızlarımızı buzun üzerine oturtmuşlardır. Askerler ile polisler, isyan edenleri etkisiz hale getirmek için değil, aksine onları, hatta aman dileyip kaçanları bile peşinden koşup yetişerek vurup, yaralamaya çalışıyordu. Buna göstericilerin çoğunluğunun ensesinden ağır yaralanmaları delildir. Ayrıca, pek çoğunun çenesinin, kafasının koparılması, kaburgalarının kırılması, iç organlarının ezilmesi ifrat derecesinde vahşi hareket edildiğini göstermektedir. Olayın siyasî yönünün saptırılıp, onu serserilerin, esrarkeşlerin hareketi olarak gösterilmesindeki amaç, göstericileri dağıtmak için elden gelen her imkanı, askerleri, teknolojiyi, vurup acımasızca kırmak için gerekli silahların her türünü serbestçe kullanmaktı. Komisyon başkanı M.Şahanov, Batı mezarlığında 58 mezarın isimsiz ve numarasız hatta mezarlıklar müdürlüğüne kayıtlı olmadığını tespit etti.

Ölen hayvanların bile ölüm sebebinin araştırılıp, kayda geçirildiği o dönemde, kayıtsız gömülmelerin olması şüphe çekici bulunmaktadır.

Bunun dışında görgü tanıklarının bildirdiği fakat araştırma komisyonunun ispatlayamadığı bir çok ölüm vakaları da vardı. Meselâ, bazı şahitler, 40 tonluk bir itfaiye aracının 18 Aralık günü genç bir kıızı ezerek geçtiğini gözleriyle gördüklerini komisyona söyledi.

Sovyetler bir yandan olayları böyle çarpıtarak dünyaya yayarken, diğer yandan hakikatlerin ortaya çıkmaması için tedbirlerini de alıyordu. Bunun için Almatı şehrinin olaylardan sonra 2 ay boyunca dış dünya ile irtibatı kesildi.

19 Şubat 1987 günü Jeltoksan ayaklanması ile ilgili olarak, ilk defa yabancı gazetecilere başkente girme izni verildi. Batılı gazetecilere şehre girme izni verildiğinde ise, gösteriye katılanların çoğunluğu hapisanelere konmuş bulunuyordu.

Eğer Sovyet idari makamların dediği gibi Kazak gençleri, serseri, esrarkeşlik hareket ederek, masum insanlara saldırıp, dükkan ve kuruluşları tahrip ettiyse, olaylar kontrol altına aldıktan sonra niçin Almatı'ya gazeteciler davet edilmedi, 2 ay kadar yasak şehir ilan edildi?

Kazak gençlerinden zarar gören masum insanlar zamanında gazeteciler ile niçin yüzleştirilmedi?

Bunlar yapılmadı. Çünkü olaylar ile ilgili verilen resmi beyanlar gerçek değildi. Ayrıca, 1986 senesi Aralık ayında vuku bulan olayları resmi veya gayrı-resmi araştırılması da yasaklandı. Bu sebeple olaylarla ilgili gerçeklerin araştırılması 1989 yılına kadar mümkün olmadı.

Böylece, kendini 70 yıl boyunca yeryüzündeki en adaletli, en demokratik ülke biziz diye bütün dünyaya ilan eden Sovyet hükümeti barış dolu gösteriyi kan dökerek, askerin gücüyle dağıtma yoluna giderek, dünyanın en insafsız devletlerinden birisi olduğunu göstermiştir.

1905 yılında işçilerin barışçıl gösterilerini ateş açarak, kan dökerek bastıran Çarlık Rusya'sından Jeltoksan olaylarını benzer yöntemle bastıran Sovyet hükümetinin farkı kalmamıştı.

Jeltoksan Olayının Kahramanı: Jeltoksan olayının önde gelenlerini cezalandırma sırasında, Sovyet mahkemesi Jeltoksan olayının kahramanı Kayrat Rıskulbekov'u sindiremeyince ölüm cezasına hükmetti. Mahkeme duruşundaki Kayrat Rıskulbekov resmini yayınlayan gazete redaktörleri hizmetten atıldı. Çünkü, bu resim ateş gözlü, yüce ruhlu Kayrat Rıskulbekov'u suçsuz olduğundan ifade ediyordu.

Kayrat Rıskulbekov'un ölüm cezası dünyada tepkilere yol açmıştı. ABD, Çekoslovakya, Polonya, Macaristan ve diğer ülkelerin ileri gelen şahsiyetleri ile devlet adamları Sovyetler Birliği devlet başkanı A. Gromyko'ya protesto mektupları yazdılar. Ona rağmen hala açıklanmayan yöntemlerle Rıskulbekov öldürüldü. Sonra mezar taşının üzerine, kendisi yazmış olduğu şu dörtlük yazıldı:

“Kayrat diye adım var,
Kazak diye zatım var
Erkek koç kurbanlık,
Asacaklarsa assınlar.”

Komisyon başkanı şair M. Şahanov gözlerinden mertlik ve yiğitlik okunan Rıskulbekov'un yaşasaydı, Kazakların önde gelen şair ve şahsiyetlerinden biri olabileceğine inanmaktadır. Onun hapis-hanede yazdığı şiirler, denemeler ve günlüğü Şahanov'dadır. 21 Şubat 1992 tarihinde Kazakistan Parlamentosu aldığı kararla mahkeme kararını geçersiz ilan ederek, Kayrat Rıskulbekov'u akladı.

Kazakistanlı bir yazar K. Rıskulbekov'un kaderindeki 21 sayısının rolü hakkında şöyle ilginç bir tesbitte bulunmaktadır:

Rıskulbekov'un başı, Kazakistan'da görev yapan 21.liderin yönetimi esnasında derde girdi ve 21 yaşında tutuklandı, 21 gün mahkemede kendini müdafaaya çalıştı, Semey'de 21 numaralı hücrede, mayıs ayının 21'inde öldürüldü ve beş yıl sonra Şubat ayının 21'inde Kazakistan parlamentosunun kararıyla akladı. Rıskulbekov, Jeltoksan olaylarının sembol kahramanıdır. Kazakistan Cumhurbaşkanı N. Nazarbayev, Jeltoksan olaylarının 10. yıldönümünde, 9 aralık 1996'da yayınladığı bir kararname ile Kayrat Rıskulbekov'un Jeltoksan olaylarıyla ilgili olarak "Halk Kahramanı" olarak ilan etmiştir.

Jeltoksan Olayının Önemi: Kazak gençlerinin protesto hareketi, Kazakistan'a komşu kardeş cumhuriyetlerde olduğu gibi başka Sovyet Cumhuriyetleri'nde de duyuldu ve hemen destek gördü. Hatta Jeltoksan olaylarının olduğunu duyan 600 kadar Kırgız genci toplanarak, Kazak gençlerine destek vermek üzere Almatı'ya doğru hareket etti. Ancak, Korday sınırında askerler tarafından durdurulan gençler geri çevrildi. Aynı şekilde Özbek gençleri de Kazak gençlerine destek vermek için harekete geçmeye teşebbüs etmişlerdi. Ancak Kazakistan'daki ayaklanmanın Özbekistan'da geç duyulması ve Sovyet yetkililerinin Türkistan'da toplu bir isyana karşı tedbir almış olması, Özbek gençlerinin teşebbüslerini gerçekleştirmelerini önlemiştir. Buna benzer destekleri Azeri gençleri ile Gürcü gençleri başkentleri Baku ve Tiflis'te meydanlarda toplanarak gösterdiler. Hatta SSCB'nin en batısında yer alan Baltık Cumhuriyetleri gençleri de alanlarda toplanıp, "Kazak kardeşlerimizin mücadelesini destekliyoruz", "Totaliter sistemi yıkacağız" şeklinde sloganlar atmışlardır.

1986 Jeltoksan olayı milliyetler meselesinin sosyalist ideolojilerle hiç bir zaman çözümlenemeyeceğini açık bir şekilde göstermiştir. Jeltoksan olayları ile Sovyetlerin; "sınıf menfaatleri, millî menfaatlerden önce gelir" şeklindeki ideolojilerinin hayatın hakikatleriyle bağdaşmadığını ortaya koydu. Kazak gençlerinin ayaklanması Sovyetlerin millî duygu ve düşünceleri bastırarak, yerine enternasyonalizm veya Sovyet adamı kavramları adı altında Rus dili ve kültürünü empoze etme çabalarının boşa gittiğini de ispatlamıştır. Çünkü Sovyetlerde Kazakistan'ın enternasyonalizm eğitimi konusunda özel bir yeri vardı ve bu sahada epey mesafe kat edildiğine de inanılıyordu. Kazakistan'daki Jeltoksan olayı Gorbaçov'u Rus olmayan milletlerin kaderi konusunda daha sorumlu davranmaya mecbur etmiştir. Kazak gençleri 1986 Aralık ayında Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin kararını protesto etmekle, SSCB'de yaşayan diğer milletlerin de gözünü açtı. Kazak gençleri, onlara Gorbaçov'un SSCB'sinde KP'nin kararlarına itiraz edilebileceğini gösterdi. O devre kadar kimse Komünist Partisi'nin kararına itiraz etmeye cesaret edememişti. 1986 Jeltoksan olayları, gençlerin protesto gösterilerinin vuku bulduğu 17-18 Aralık 1986 günleriyle sınırlı değildir.

Bu süreç olaylarla ilgili gerçeklerin meydana çıkıp, Jeltoksan kurbanlarının aklandığı ve SSCB'nin yıkıldığı 1991 aralığına kadar olan gelişmeleri de kapsamalıdır. Kazak gençleri 17-18 Aralık 1986 günlerindeki Kolbin'i protesto gösterileri demokratik hak arama hareketi idi. Bundan sonra ise, Sovyet yetkililerinin gizlediği ve çarpıttığı gerçeklerin gün ışığına çıkarılması için mücadele verilmiştir. Bu mücadele olmadan Jeltoksan olaylarının hakikatini anlamamız ve bilmemiz mümkün olmayacaktı. Jeltoksan olayı mahiyeti ve sebepleri açısından evrensel ehemmiyete sahip olmuştur. Jeltoksan olayı milletin kendi kendini tanıma duygusunu uyandırması açısından Kazakistan'ı, Sovyet Cumhuriyetleri'nin bağımsızlık sürecini hızlandırması açısından SSCB'ni, sosyalist grubun dağılma sürecini başlatması açısından dünyayı etkilemiştir.

Jeltoksan olaylarının Bulgaristan'da yaşayan Türklere baskıların yoğunlaştığı bir döneme denk gelmesi, Türklüğün yok edilmesi konusunda Rus-Bulgar işbirliğini gündeme getirdi. Zira Kazakistan ile Bulgaristan birbirinden çok uzak ülkeler olmasına rağmen, Kazak Türkleri ile Bulgaristan Türklerinin maruz kaldıkları baskıların hedefi aynı idi. İkisinde de mazlumlar millî kimlikten arındırılarak, slavlaştırılması söz konusu olmaktadır. Bu hususta Moskova ile Sofya arasında bir dayanışmanın olup olmadığı bilinmemektedir. Ancak Türk dünyasının doğu ve batısında en uç noktalarını temsil eden iki ülkede benzer hadiselerin meydana gelmesini sadece bir tesadüf ile açıklamak da, tatmin edici olmamaktadır.

Totaliter sisteme karşı ayaklanıp, 70 yıllık zülüm ve boyunduruğu kırmaya çağıran, böylece bütün Sovyetler Birliği'nde demokratik hareketlerin önünde gelen 1986 Jeltoksan olayı, muhteşem cesaretiyle o zaman dünyayı sarsmıştır. Bu olaydan sonra egemenlik bayrağını kaldıran Sovyetler Birliği'nin 15 Cumhuriyeti, Aralık ayının yakıcı ayazında, kendi milletinin özgürlüğü için ortaya atılan Kazak gençleri ve dik başlı nesline bir ölçüde borçludur. Sonuçta zafere ulaştıran, halkın birliğini pekiştiren bu olay, milli tarihimizde özel bir yer almıştır.

TÜRK YİĞİTLERİ

■ www.turkyigitleri.com

H. NİHAL ATSIZ

(12 OCAK 1905 / 11 ARALIK 1975)

Hüseyin Nihal Atsız, 12 Ocak 1905 (12 Kanun-ı sani 1905) tarihinde İstanbul'da doğmuştur.

Atsız Bey'in babası, Gümüşhane'nin Torul/Dorul kazasının Midi köyünün Çiftçi-oğulları ailesinden Deniz Makine Önyüzbaşısı Hüseyin Efendi'nin oğlu Deniz Güverte Binbaşısı Mehmed Nail Bey, annesi Trabzon'un Kadı-oğulları ailesinden Deniz Yarbayı Osman Fevzi Bey'in kızı Fatma Zehra Hanım'dır. Atsız Beğ'in ailesi, Gümüşhane'nin tespit edilebilen

ceddi, 19. asrın başlarında yaşadığı tahmin edilen Ahmed Ağa'dır. Ahmed Ağa'nın İsmail, Süleyman, Hüseyin ve Şakir adlı dört oğlu olmuştur. İsmail Ağa'nın çocukları Midi köyünden Yozgat'ın Akdağ Madeni kazasının Tekyegüneyi köyüne, Süleyman Ağa'nın çocukları ise Yozgat'ın Akdağ Madeni kazasının Dayılı köyüne göçmüşlerdir. Ahmed Ağa'nın üçüncü çocuğu olan Hüseyin Ağa (1832-1894) ise 1850-1852 sıralarında Deniz eri olarak İstanbul'a gelmiş, okumayı ve yazmayı asker ocağında öğrenmiş, askerliğinin nihayetinde de teskere bırakarak Osmanlı Donanması (Donanma-yı Hümayün)'da kalmış ve Makine Önyüzbaşılığı (Çarkçı [=Makine] Kol ağalığı)'na kadar terfi etmiştir. Hüseyin Ağa'nın eşi Emine Hayriye Hanım'dır. İki çocukları olmuştur. Nevber Hanım ile Mehmed Nail Bey (1877-1944) Mehmed Nail Bey de Osmanlı Donanması'na girmiş ve Deniz Kuvvetlerinde Deniz Güverte Binbaşılığı'ndan emekli olmuştur. Mehmed Nail Bey'in ilk eşi 1903 yılında Yüzbaşı iken evlendiği Fatma Zehra Hanım (1884-1930)'dır. Fatma Zehra Hanım, Deniz Yarbayı (Bahriye Kaymakamı) Osman Fevzi Bey ile Tefrika Hanım'ın kızıdır. Osman Fevzi Bey, Trabzonlu olup ailesi Kadı-oğulları namı ile marufdur.

Mehmed Nail Bey'in ilk eşinden üç çocuğu olmuştur. 12 Ocak 1905'te Hüseyin Nihal (Atsız), 1 Mayıs 1910'da Ahmet Nejdet (Sançar) ve Aralık 1912'de Fatma Nezihe (Çiftçioğlu).

Hüseyin Nihal Atsız ilk ve orta öğrenimini Kadıköy'deki Fransız ve Alman okullarında (1911), babası Mehmed Nail Bey'in Kızıldeniz'deki görevinden ötürü Süveyş'te bir Fransız ilkokulunda birkaç ay (1911), Kasımpaşa'daki Cezayirli Gazi Hasan Paşa İlk Mektebi, Haydarpaşa'daki Hususi Osmanlı İttihad İlk Mektebi, Kadıköy Sultanisi (=Lisesi) ve İstanbul Sultanisi'nde yapmıştır. İlkokula altı yaşında, Kadıköy'deki Fransız okulunda, Latin harfli öğretim ile başlayan Atsız, bu okulun bir yangında harap olması üzerine Alman Mektebi'ne verilmiştir. Bir müddet sonra, Kızıldeniz'de bulunan Malatya gambotunun süvarisi olan babası Mehmed Nâil Bey'in yanına giden Atsız, Türk-İtalyan savaşının çıkması üzerine Mehmed Nail Bey'in Osmanlı Bahriye Nezareti'nden Süveyş'e sığınması emrini alması ile, Süveyş'te bir Fransız

İlkokulu'na devam etmiştir. Babasının İstanbul'a dönme emrini alması ile İstanbul'a gelen Atsız, Kasımpaşa'daki Cezayirli Gâzî Hasan Paşa mektebine kaydolmuş ve Arap harfleri ile öğrenime başlamıştır. Ailesinin Kasımpaşa'dan Kadıköy'e taşınması ile hususi Osmanlı İttihâd Mektebi'nde öğrenimine devam eden Atsız, babasının Önyüz başı (kolağası) olarak Birinci Cihan Harbine gitmesi yüzünden Hususi Osmanlı İttihâd Mektebi'nden Kadıköy Sultanisi

Rüşdiye kısmında öğrenimine devam etmiştir. Buradan da İstanbul Sultanisi'ne geçen Atsız, 1922 tarihinde Lise öğrenimini tamamlamış ve imtihanla Askeri Tıbbiye'yi kazanmıştır.

İşgal altındaki bir başkentte oldukça sıkıntılı bir çocukluktan sonra geldiği Tıbbiye'de, İstiklal Savaşının bitmiş olmasına rağmen barış anlaşması imzalanmadığı için ülkelerine dönmeyen ve Tıbbiye'nin bazı sınıflarını yatakhane olarak kullanan İngiliz kuvvetlerine karşı Tıbbiyeli öğrencilerin düzenlediği baskınlara katılan Atsız'ın milliyetçilik adına ilk büyük faaliyeti de böylece başlamıştır.

Takip eden yıllarda, Tıbbiyede komünistlik ve birtakım azınlık milliyetçiliği güden öğrenciler çoğaldı. Bu öğrenciler ile Türk öğrenciler arasında sık-sık tartışmalar olur, bu tartışmalar ara sıra da yumruk kavgasına dönerdi.

Bu kavgalara Atsız da katılırdı. Bu yüzden bir çok defa disiplin ve hapis cezası almıştır. Ziya Gökalp'ın cenaze töreninin yapıldığı günün akşamı, Türk öğrenciler ile diğer öğrenciler arasında çıkan bir kavga sonucunda, Atsız'a gayet ağır bir ceza verilmiştir. Bu ceza, öğrenciliği sırasında işleyeceği herhangi bir suç neticesinde Atsız'ın Askerî Tıbbiye'den çıkarılacağıdır.

Atsız, Askerî Tıbbiye'nin 3. sınıfında iken, aralarında bir takım meseleler geçen Arap asıllı Bağdatlı Mesud Süreyya Efendi adlı bir mülazım (teğmen)'in kasdî bir şekilde lüzumsuz bir yerde istediği selâmı vermediği için, 4 Mart 1925 tarihinde Askerî Tıbbiye'den çıkarılmıştır.

Bu hadiseden sonra üç ay kadar Kabataş Lisesi'nde yardımcı öğretmenlik yapan Atsız, daha sonraları Deniz Yolları'nın Mahmut Şevket Paşa adlı vapurunda kâtip muavini olarak vazife görmüş ve bu vapurla İstanbul-Mersin arasında bir kaç sefer yapmıştır.

1926 yılında İstanbul Dârülfünü'nun Edebiyat Fakültesi' nin "Edebiyat Bölümüne" ve İstanbul Dârülfünü'nun yatılı kısmı olan Yüksek Muallim Mektebi'ne kaydolun Atsız, bir hafta sonra askere çağırılmış, tecil isteği kabul edilmeyen Atsız askerliğini 9 ay olarak (28 Ekim 1926-28 Temmuz 1927) İstanbul' da Taşkışla'da 5. piyade alayında er olarak yapmıştır.

Ahmet Naci adlı arkadaşı ile birlikte hazırladığı "Anadolu' da Türklere aid yer isimleri" adlı makalenin Türkiyat Mecmuası'nın ikinci cildinde yayınlanması ile hocası olan M. Fuad Köprülü'nün dikkatini çeken Atsız, 1930 yılında Edirneli Nazmî'nin divanı üzerinde mezuniyet çalışması yapmış (Divan-ı Türki-i Basit, gramer ve lügati, 1930, 111 s. Türkiyat Enstitüsü Mezuniyet Tezi, no 82) ve aynı yıl Edebiyat Fakültesi'nden mezun olmuştur. Atsız'ın sınıf arkadaşları arasında Tahsin Banguoğlu, Ziya Karamuk, Orhan Şâik Gökyay, Pertev Nâilî Boratav, Nihad Sâmi Banarlı gibi isimleri sayabiliriz. Mezuniyetini müteakip Edebiyat Fakültesi Dekanı olan hocası Prof. Dr. M. Fuad Köprülü, Maarif Vekâleti nezdinde Atsız için tavassutta bulunarak, Yüksek Öğretmen Okulu'nu öğrenci olarak bitirdiği için, liselerde yapması gereken 8 yıllık mecburi hizmetini affettirmiş ve Atsız'ı kendisine asistan almıştır.

Atsız, 15 Mayıs 1931'den 25 Eylül 1932 tarihine kadar Atsız Mecmua (17 sayı)'yı çıkarmaya başladı. M. Fuad Köprülü, Zeki V. Togan, Abdülkadir İnan gibi edebiyat ve tarih bilginlerinin de dahil bulunduğu bir kadro ile yayın hayatına atılan bu "Türkçü ve Köycü" dergi, devrinde ilim, fikir ve sanat alanında çok tesir yaratan Türkçü bir çığır açmış, âdetâ Cumhuriyet devri Türkçülüğü'nün öncüsü olmuştur. Atsız, kendini tanıtmaya başlayan ilk yazılarını (H. Nihâl) imzası ile, hikâyelerini de (Y.D.) imzası ile, bu dergide neşre başlamıştır.

1931 yılında Dârülfünü'nun felsefe bölümünden mezun olan ilk eşi Mehpere Hanım ile evlenmiş, 1935 yılında ayrılmıştır.

1932 Temmuzunda Ankara'da toplanan Birinci Türk Tarih Kongresi esnasında, Prof. Dr. Zeki Velidi Togan'a Dr. Reşid Galib'in yaptığı haksız hücum üzerine Atsız, içerisinde ikinci eşi Bedriye (Atsız) ile Pertev Nâilî Boratav'ın da bulunduğu 8 arkadaşı ile, Dr. Reşid Galib'e "Zeki Velîdî'nin talebesi olmakla iftihar ederiz" diyen bir protesto telgrafı çekmiş ve bu telgraf üzerine de mimlenmiştir. 19 Eylül 1932'de Dr. Reşid Galib, Maarif Vekili olmuş ve kısa bir müddet sonra da Prof. M. Fuad Köprülü'nün dekanlıktan ayrılması üzerine Edebiyat Fakültesi Dekanlığı'na vekâleten bakan Ali Muzaffer Bey asâleten tâyin edilmiştir. Atsız'ı üniversiteden uzaklaştırmak için fırsat arayan Reşid Galib, Atsız'ın Atsız Mecmua'nın 17. sayısındaki "Dârülfünü'nun kara, daha doğru bir tabirle, yüz kızartacak listesi" adlı makalesi ile bu fırsatı yakalamış ve Edebiyat Fakültesi Dekanı, Atsız'ın üniversite asistanlığına son vermiştir. Üniversiteden çıkarılmasından birkaç gün sonra Atsız, Edebiyat Fakültesi'nin Dekanı'nı Tokatlıyan'daki bir çayda yakalayıp yüzlerce kişinin önünde tokatlamıştır. Atsız'a bu hadise için hiç bir şekilde tepki gösterilmemiştir.

Üniversite asistanlığından çıkarılan Atsız, Malatya Ortaokulu'na Türkçe öğretmeni olarak tayin edilmiştir, Malatya'da kısa bir müddet Türkçe öğretmenliği yapan Atsız, Edirne Lisesi edebiyat öğretmenine tayin edilmiştir. Atsız'ın Edirne'deki edebiyat öğretmenliği de 3-4 ay kadar kısa bir müddet devam etmiştir. Edirne'de iken Atsız Mecmua'nın devamı olan "Aylık Türkçü dergi" Orhun 'u yayımlayan Atsız, Orhun'da Türk Tarih Kurumu tarafından çıkarılan ve liselerde ders kitabı olarak okutulan dört ciltlik tarih kitaplarının yanlışlarını ağır bir şekilde tenkit ettiği için vekâlet emrine alınmıştır

9 ay vekâlet emrinde kalan Atsız, Kasımpaşa'daki Deniz Gedikli Hazırlama Okulu'na Türkçe öğretmeni olarak tayin olunmuştur.

27 Şubat 1936 tarihinde ikinci eşi olan Bedriye Hanım (Atsız) ile evlenen Atsız'ın bu evlilikten 4 Kasım 1939 tarihinde Yağmur ve 14 Temmuz 1946 tarihinde de Buğra adlı iki oğlu olmuştur. Atsız Beğ ikinci eşi Bedriye Atsız'ı Mart 1975 tarihinde boşamıştır.

Atsız Beğ, Kasımpaşa'daki Deniz Gedikli Hazırlama Okulu'nda Türkçe öğretmeni olarak 4 yıl kadar çalışmış ve okul müdürüyle anlaşamadığı için 1 Temmuz 1938 tarihinde bu vazifesinden ayrılmıştır.

Özel Yüce-Ülkü Lisesi'nde öğretmenliğe devam eden Atsız, 19 Mayıs 1939 - 7 Nisan 1944 tarihleri arasında yine özel bir lise olan Boğaziçi Lisesi'nde edebiyat öğretmenliğinde bulunmuştur. Atsız, Boğaziçi Lisesi'nin Türkçe öğretmeni iken Orhun'u yeniden neşre başlamıştır.

II. Dünya Savaşı sıralarında yerli komünistler faaliyetlerini fevkalade artırdıkları hâlde, resmî makamlar bu aşırı hareketlere karşı tedbir almak yerine, seyirci kalmaktaydılar. Atsız, ilgilileri ikaz için Orhun.'un Mart 1944'te yayımlanan 15. sayısında, devrin Başbakanı Şükrü Saraçoğlu'na hitaben bir "açık mektup" yayınlamıştır. Bu açık mektupta, Marksistlerin artan faaliyetleri belirtilmekte idi. Orhun kapatılmadığı takdirde bir sonraki sayısında bu aşırı faaliyetlerin belgeleri ile birlikte örneklerini vereceğini bildiren Atsız, Orhun'un kapatılmaması üzerine Nisan 1944'te yayımlanan 16. sayıda, Giritli Ahmed Cevad Emre, Pertev Nâilî Boratav, Sabahattin Ali ve Sadrettin Celâl Antel'in Marksist faaliyetlerini açıklayarak devrin Millî Eğitim Bakanı olan Hasan Ali Yücel'i istifaya çağırmıştır.

Bu ikinci açık mektup, yurt içinde büyük bir millî galeyana sebep olmuş, komünizm aleyhinde gösteriler yapılmaya başlanmıştır. Millî Eğitim camiasındaki komünistler sebebi ile kendi partisinin mensupları tarafından dahi sigaya çekilmeye başlanan Hasan Ali Yücel, ilk iş olarak Atsız'ın Boğaziçi Lisesi'ndeki edebiyat öğretmenliğine son vermiştir.

Orhun dergisi ise Bakanlar Kurulu kararı ile yeniden kapatılmış, Sabahattin Ali de kışkırtılarak Atsız aleyhine hakaret davası açmaya zorlanmıştır. Atsız, aleyhine dava açılınca trenle Ankara'ya gitmiş ve Türkçü gençler tarafından daha istasyonda karşılanarak, bir otelde misafir edilmiştir.

Hakaret davasının 26 Nisan 1944 günü yapılan ilk oturumu gayet hadiseli geçmiştir. Bunun üzerine 3 Mayıs 1944 tarihinde yapılan ikinci oturuma üniversite öğrencisi alınmamış, bu yüzden de devrin halk partisi iktidarını şaşırtan büyük öğrenci gösterileri olmuş ve yüzlerce kişi tevkif edilmiştir.

"Sabahattin Ali - Nihâl Atsız davası" olmaktan ziyade "Komünistliğe karşı Türkçülük davası" halini alan bu davanın 9 Mayıs 1944 günü yapılan karar oturumunda, Sabahattin Ali'ye "vatan haini" dediği için 6 aya mahkûm edilen Atsız'ın cezası hâkim tarafından "millî tahrik" gerekçesi ile 4 aya indirilmiş ve 4 aylık bu ceza da tecil edilmiştir. Atsız, cezasının tecil edilmesine rağmen 9 Mayıs 1944 tarihinde mahkemenin kapısından çıkarken tevkif edilmiştir. 19 Mayıs 1944 törenlerinde Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, Atsız ve arkadaşlarını ağır şekilde itham eden nutkunu söylemiş ve bu nutuk üzerine de Atsız ve 22 arkadaşı İstanbul 1 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde yargılanmaya başlamıştır. Aralarında üniversite profesörü, öğretmen, subay, doktor ve üniversite öğrencileri bulunan sanıklar, sorguya çekme adı ile ilk önce çeşitli işkencelere maruz bırakıldıktan sonra, 7 Eylül 1944 günü yargılanmaya başlanmıştır. "İrkçılık-Turancılık davası" adı verilen ve hafta da 3 gün olmak üzere 65 oturum devam eden mahkeme, 29 Mart 1945 tarihinde nihayetlenmiş ve Atsız 6,5 seneye mahkûm olmuştur. Atsız bu kararı temyiz etmiş ve Askerî Yargıtay 1 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi'nin kararı esastan bozmuştur. Böylece Atsız, bir buçuk yıl kadar tutuklu kaldıktan sonra, 23 Ekim 1945 tarihinde tahliye edilmiştir. 5 Ağustos 1946 tarihinde 2 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi'nde tutuksuz olarak başlayan Atsız ve arkadaşlarının davası (bu dava Prof. Kenan Öner - Hasan Ali Yücel davası adı ile tanınmıştır), 31 Mart 1947 tarihinde nihayetlenmiş ve 29 oturum devam eden mahkeme bütün sanıkların beraatına karar vermiştir.

Nisan 1947'den Temmuz 1949'a kadar kendisine iş verilmeyen Atsız, Ekim 1945 - Temmuz 1949 tarihleri arasında geçinmek için kitaplarından bazılarını satmak zorunda kalmıştır. Bir müddet Türkiye Yayınevi'nde çalışan Atsız, Türk-Rus savaşlarının özeti olan Türkiye Asla Boyun Eğmeyecektir" adlı kitabını da Sururi Ermete müstear ismi ile yayınlamak zorunda kalmıştır. Atsız'ın sınıf arkadaşlarından Prof. Dr. Tahsin Banguoğlu Millî Eğitim Bakanı olunca Atsız'ı 25 Temmuz 1949'da Süleymaniye Kütüphânesi'ne "uzman" olarak tayin etmiştir. Bir müddet bu vazifede çalışan Atsız, Demokrat Parti'nin iktidara gelmesinden sonra Haydarpaşa Lisesi Edebiyat Öğretmenliği'ne tayin olmuştur. 4 Mayıs 1952 tarihinde Ankara Atatürk Lisesi'nde vermiş olduğu "Türkiye'nin Kuruluşu" konulu bir konferans üzerine, Cumhuriyet Gazetesi Atsız'ın aleyhine yalan yayın yapmış, hakkında Bakanlık tarafından tahkikat açılan Atsız'ın konuşmasının ilmî olduğu tespit edilmiş, fakat Atsız Haydarpaşa Lisesi'ndeki edebiyat öğretmenliği görevinden "muvakkat" kaydı ile alınarak yine Süleymaniye Kütüphânesi'ndeki vazifesine tayin edilmiştir. 31 Mayıs 1952 tarihinden emekliliğini istediği 1 Nisan 1969 tarihine kadar Süleymaniye Kütüphânesi'nde çalışan Atsız'ın en uzun süreli memuriyeti bu kütüphânedeki memuriyet olmuştur.

1965 yılından başlayarak Doğu ve Güney-Doğu bölgelerinde baş gösteren "yıkıcılık" ve "bölücülük" hareketleri hakkında, Atsız, (Devrin Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın Gaziantep'e giderken bir işçinin "idareciler Araplara toprak veriyorlar, biz Türklere vermiyorlar" sözlerine karşılık Cumhurbaşkanı Sunay'ın "Türk topraklarında yaşayan herkes Türktür" demesi üzerine) Ötüken'in Nisan 1967'de yayınlanan 40. sayısından itibaren "Konuşmalar, I" (Sayı 40), "Konuşmalar, II" (Sayı 41) ve "Konuşmalar, III" (Sayı 43), "Bağımsız Kürt Devleti Propagandası" (Sayı 43), "Doğu mitinglerinde perde arkası" (Sayı 47), "Satılmışlar - Moskof uşakları" (Sayı 48) adlı seri makalelerin de bölücü Kürtlerin Doğu bölgelerimizde yaptıkları gizli çalışmalarını açıklamış ve bu makaleler hakkında savcılıkça tahkikat açılmıştır. Savcılığın yaptığı ilk tahkikatca Atsız'a hiç bir suç konurulamamıştır. Ancak bu yazılar üzerine, Ankara'daki bölücü kuruluşlar tarafından Atsız aleyhine hazırlanmış ayrılıkçılığı ilan eden bildiriler sokaklarda dağıtılmış ve aynı günlerde Adalet Partisi'li bir

Kürt Senatörü, Senato kürsüsünden Atsız aleyhine ağır bir konuşma yapmıştır. Eski Türkçülerden olup da senatoda görev alan bazı tanınmış kişilerin oy kaygısıyla sessiz kalmaları ise ayrı bir utanç hadisesidir. Bu sistemli girişimler sonucunda, Bakanlık tahkikat açmış ve Atsız mahkemeye verilmiştir. Davanın devam ettiği 6 yıl içerisinde 12 Mart muhtırası verilmiş ve arkasından sıkıyönetim ilân edilmiştir. Sıkıyönetim mahkemelerinde Türk milletinin ve vatanının birliğine ve bölünmezliğine karşı çıkan yıkıcılar, bölücüler, komünistler ve anarşistler muhakeme edilirken, sivil mahkemelerde ise aynı hususlara daha 4-5 yıl önce dikkati çeken Atsız muhakeme edilmiştir.

Uzun duruşmalardan sonra mahkeme Ötüken'in sahibi Atsız'ı ve sorumlusu Mustafa Kayabek'i 15'er ay hapse mahkûm etmiştir. Mahkeme başkanının karara katılmadığı ve 2-1'lik ekseriyetle verilen bu karar, temyiz edilince Yargıtay tarafından bozulmuş, fakat aynı mahkeme 2-1'lik kararda ısrar edince Yargıtay hükmü tasdik etmiştir. Atsız ve Mustafa Kayabek "Tashih-i karar" isteğinde bulunmuşlar fakat bu istekleri mahkemece kabul edilmemiş ve böylece mahkûmiyet kararı kesinleşmiştir.

Kronik enfarktüs, yüksek tansiyon ve ağır romatizmadan rahatsız olduğu için Haydarpaşa Nümüne Hastahânesi'ne yazan Atsız'a, Haydarpaşa Nümüne Hastahânesi tarafından "Cezaevine konulamayacağı" kaydı bulunan rapor verilmiş, fakat 4 aylık bir rapor Adli Tıp tarafından kabul edilmemiş ve "reviri olan cezaevinde kalabilir" şeklinde değiştirilmiştir. Bunun üzerine infaz savcılığı 14 Kasım 1973 Çarşamba günü sabahı Atsız'ı evinden aldirarak Toptaşı Cezaevi'ne sevk etmiştir. 40 kişilik adi suçlular koğuşuna konulan Atsız, bir müddet sonra reviri olan Sağmalcılar Cezaevi'ne nakledilmiştir. Atsız'ın yazılarından, fikirlerinden ve eserlerinden feyiz alan milliyetçi ilim adamları, üniversite mensupları, gençlik teşekkülleri, kültür dernekleri vasıtası ile Türk milleti, Cumhurbaşkanına başvurup "Atsız'ı affetmesini" istemiştir. Atsız Hoca, suç işlemediğini belirterek bizzat "af" talep etmediği halde, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk yetkisini kullanarak Atsız'ın cezasını affetmiştir. 22 Ocak 1974'te Bayrampaşa Cezaevi'nden tahliye edilen Atsız, 1,5 yıllık cezasının 2,5 ay kadarını cezaevinde geçirmiştir.

Fikirleri ile yaşayışını "telif eden" bir karaktere ve şahsiyete sahipti. İbnülemin Mahmut Kemal İnal'ın tarifi ile "Atlıyı atından indirecek derecede şiddetli yazılar yazan" Atsız, ateşli ve keskin bir üslûba sahip olması yanında, hususi hayatında sakin, kibar, mülâyim, nüktedan ve şakacı idi.

Kendisinden kaç yaş küçük olursa olsun herkese "Beğ" diye hitap ederdi, Vakur davranışı ve tevazu içinde yaşayışı ile, dimdik başı ve sağlam karakteri ile Atsız Beğ, Türk tarihinin derinliklerinden kopup gelen bir "Türk Beği" idi. Hayatı boyunca Atsız ile uğraşmıştır. Her seferinde de uğraşanlar yenilmiştir. Mağlup olanların yerine yenileri gelmiş, fakat ne Atsız'ı yıldırabilmişler ne de "ülkü"sünü yenebilmişlerdir.

Türk milliyetçiliğinin öncüsü olan Atsız, kuvvetli bir Türkologdur. Türk dilini, tarihini ve edebiyatını gayet iyi bilen Atsız, bilhassa Türk tarihinin Göktürk devrini âdetâ yaşamışçasına bilir ve severdi. Çok sevdiği bu devreyi Bozkurtlar (Bozkurtların Ölümü ve Bozkurtlar Diriliyor) adı ile romanlaştırmış ve Göktürkleri Türk milletine tanıtarak sevdirmiştir.

Deli Kurt adlı romanı Osmanlı tarihinin ilk devrelerinin romanlaştırılmasıdır. Ruh Adam'daki Selim Pusat'ın şahsiyetinde Atsız'ı görürüz. Ruh Adam'ın devamı olarak Yalnız Adam'ı yazacağını söylüyordu, Yine yazacağını bildirdiği bir eseri de Bozkurtlar'ın 3. cildi idi. Neşredilmemiş eserlerinin içerisinde "II. Mahmut'tan Günümüze Kadarki Osmanlı Hanedanı Tarihi"ni zikredebiliriz.

10 Aralık 1975 Çarşamba gününün akşamı kalp krizi geçirmiş, gelen doktor enfarktüs olduğunu anlayamamıştır. Ertesi akşam Atsız'ı ziyaret eden yeni bir kriz, Atsız'ı aramızdan alıp götürmüştür (11 Aralık 1975 Perşembe). Yarım asırdır hiç bir kuvvetin Türk milliyetçiliğinin burcundan indiremediği bayraklarından birincisi olan Atsız Bey'e Kurban Bayramı dolayısıyla ziyaret yapmak isteyenler, 13 Aralık 1975 tarihinde Kurban Bayramının ilk günü Kadıköy Osmanağa Câmii'nde son vazifelerini ifa ettiler ve kılınan ikinci namazını müteakip Osmanağa Câmii'nden Karacaahmet mezarlığına kardeşi Nejdet Sançar'ın yanına kadar, Onu eller üzerinde taşıdılar.

ATSIZ'IN KABRİNİ ZİYARET

**Bu mukaddes yerde uluğ türbede.
El pençe dîvana durmaya geldik.
Derdimize derman olsun dedik de
Kutlu kabrine yüz sürmeye geldik.**

**Yaşadın ve öldün Türk Soyu için.
Türklük'e hak mıydı ölümün. niçin?
Türkçüler burada herşeyden geçin.
Bu gül sinden Türklük dermeye geldik.**

**Kurultayda, toyda. şölende misin ?
Dede Korkut birle Orkun'da mısın?
Onbaşı Sançar'la gülende misin?
Biz de o Uçmak'a varmaya geldik.**

**Ötüken yışında at mı binersin?
Bilge Tonyukuk'la taş mı yonarsın?
Hangi Türk ilinde, nerde konarsın?
Geçerken bir selam vermeye geldik.**

**Ruhlar fıskırarak handeyse yerden,
Söyle bir şey,bize ses ver de birden
"İşpara Alp"lardan "Köl Tigin"lerden "
Kürşat"lardan haber sormaya geldik.**

**Gönüller bunlanır hayale dalsa,
Felek Tamuları bizlere salsa,
Yeşeren kabrinde bir an da olsa
Tanrı Dağları'nı görmeye geldik.**

ErkYURTSEVER

Bostancı .. 3 Mayıs 1976

Oğuz Ağabey Bir Sene Önce Uçmağa Vardı

Türkçülük davası için bir ömrü tüketen değerli ağabeyimiz Oğuz Şaban Duman'ı ölümünün birinci yılında rahmetle anıyoruz .
Mavi gözlü Bozkurt , konağın Tanrı Dağı, bulağın Orkun Irmağı ve Tanrı katına varan ruhun şad olsun !

TÜRK İRKİ SAĞOLSUN

21 Temmuz 1774 tarihinde Küçük Kaynarca Antlaşması sonrası bizden koparılan Kırım Ruslar'ın taht kavgalarını körüklemesi ile iç savaş felaketi ile karşılaşmıştır. Kırım Türkler'nin göç ve sürgün günleri esasında bugün başlamış bir çok Kırım Türk'ü 1778 yılında Aktopraklar dedikleri Osmanlı topraklarına göç etmişlerdir.

8 Nisan 1783'te Potemkin komutasındaki Kızıl Ordu, Türk toprağını, Kırım'ı işgal etmiş, Kırım Türkleri için tekrar göz yaşı dolu günler başlamıştır. Kırım 100 senede yaklaşık 1.5 milyon göç vermiştir.

Kırım'da kalan Türkler'in çilesi bitmemiştir. Tarih 18 Mayıs 1944'ü gösterdiğinde busefer Stalin şeytanının verdiği emir ile Kırım Türkleri'nin topyekün sürgün günleri başlamıştır. 423.100 Kırım Türk'ü vagonlara doldurularak sürgün hayatı başlamış ve 195.371 kişi aylar süren bu yolculuk esnasında yolculuk esnasında ölmüştür.

Yolculuktan sağ kurtulanlar senelerce komünist Rusya'nın baskısı altında Kabartay, Sibiryaya, Kırgızistan, Kazakistan ve Özbekistan'da varlıklarını sürdürmeye çalışmıştır.

Ukrayna Cumhuriyeti'nde yapılan Devlet Başkanlığı seçimleri sonrası meydana gelen olaylar ve gelinen nokta Türkiye Türkleri ve Türkçüler tarafından endişe ile takip edilmektedir. zira bölgede yaşanan bütün iktidar kavgaların baş madurları hep Kırım Türkleri olagelmıştır.

Kırım Türklerine gelecek herhangi bir zarardan ne tek başına Yanukoviç nede Yuşçenko sorumlu tutulacaktır. Türkiye Türkleri ve Türkçüler olarak soydaşlarımızın yaşayacağı en ufak bir rahatsızlıktan hem Ukrayna hemde Rusya devletini sorumlu tutacağımızın bilinmesini istiyoruz.

Tanrı Türk'ü Korusun

BOZKURT EKİBİ